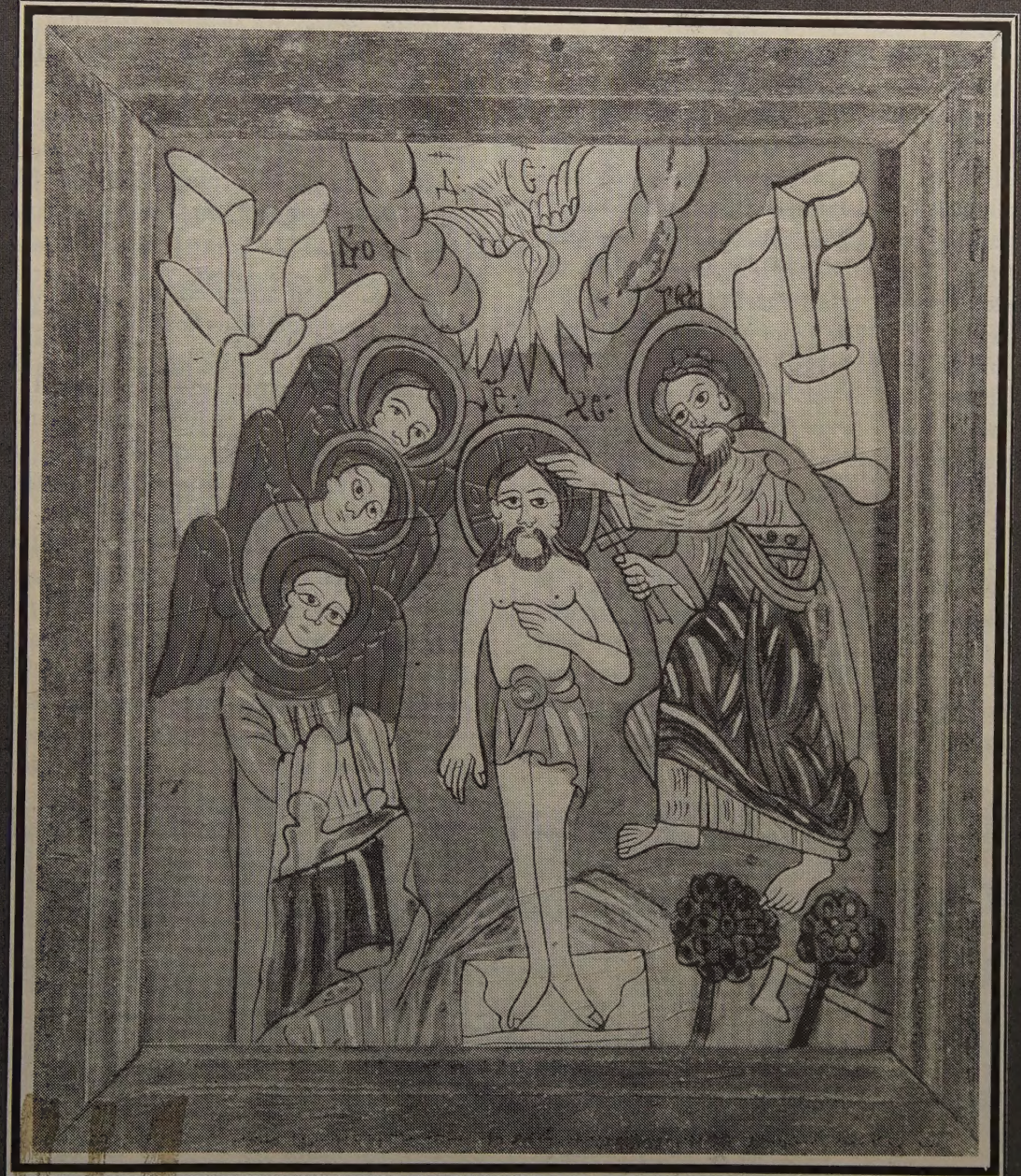

RECEIVED JAN - 7 1992
LIBRARY of the
BYZANTINE ACADEMY
THEOLOGICAL INSTITUTE
GRADUATE
THEOLOGICAL INSTITUTE

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

JANUARY 1992

Vol. LVII, No. 1

EPISCOPATE COUNCIL MEETS IN CLEVELAND

The Episcopate Council met in full session at St. Mary Church, Cleveland, Ohio, on Saturday, December 14, 1991. Present were: His Grace, Bishop Nathaniel, Secretary Fr. L. Lazar, Auditors G. Cantor, D. Poroch; Frs. G. Becker, S. Pavel, R. Grama; lay members G. Cacuci, M. Cruga, J. Farcas, Dn. I. Pac-Urar, D. Popovich, J. Stanitz, V. Shank; "Ex-Officio" P. Trutza, D. Maxim, G. Aldea and legal counsel, R. Muresan, J. Regule, J. Sibisan.

Among the reports were: the Status of the Parishes; Status of the Clergy, when it was noted that V.R. Galdau had died; Fr. Florin Craioveanu's petition to the Episcopate was discussed and waits final Canonical Release through the OCA; Discussion on selling Lake Front Property was held with further input from the Episcopate Office on a fair market price; Life Insurance packages of \$200 per year were offered to Episcopate full-time employees; the Department of Publications was authorized to sell the SOLIA CALENDARS from now on for \$10.00 per copy, and the council was made aware of increased printing and mailing costs for the SOLIA newspaper; Department of Missions received a request from a group of faithful to consider a new mission; Department of Christian Assistance reported on Help For Romania and Help The Children of Romania, which was authorized to use the SOLIA mailing list for a one-time mailing for HCR Newsletter; Project HOPE was sent the first \$50,000 for the Nursing Program in Romania; and the Act of Incorporation to have HCR on its own was noted.

HIERARCHAL SCHEDULE

November 8-10. Los Angeles, CA. Holy Trinity. Friday: Liturgy for Feast of Sts. Michael & Gabriel. Saturday: Pastoral visits. Sunday: Divine Liturgy. Ordination of Deacon Eugen Rosu to Holy Priesthood. Banquet.

November 11-17, Monday-Sunday. New York/Washington, D.C. With the entourage of His Beatitude, THEODOSIUS accompanying our Honored Guest, Patriarch ALEKSY II.

November 12, Tuesday. Elmhurst, NY. St. Mary. Atlantic Seaboard Deanery meeting.

December 5, Thursday. Rives Junction. Dormition Monastery. Vigil for the Feast of St. Nicholas.

December 7-8, Saturday-Sunday. St. Louis, St. Thomas. Pastoral visit.

December 9, Monday. Detroit, MI. Conference with the Help the Children of Romania Committee. ✙

The Council accepted the bid of the Holy Trinity parish, Los Angeles, to host the 1992 Church Congress; the visit of the Patriarch of Moscow was reported on by Bishop Nathaniel and \$2,500 sent to the OCA for defraying costs; the 200th anniversary of Orthodoxy in America (1993-94) was discussed, and the role of the Romanian Orthodox will be prepared through the Episcopate with Mr. George Coca, St. Dimitrie of Bridgeport, Chairperson; the invitation from the "Romfest '92" committee was read and debated with the conclusion that the Episcopate will not act as sponsor nor should the parishes as parishes of the Episcopate become involved. The scope of the ROMFEST is unclear to us and the representation unauthenticated.

continued on page 12

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Cornel Ivascu

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

David Oancea

STAFF:

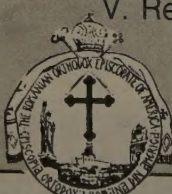
V. Rev. Fr. Roman Braga

Mark Chestnut

Dinu Cruga

George R. Gavrilă

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

WHY THE CHURCH?

On many occasions I have overheard: "Why the Church? I believe in God and I pray in privacy. Why should I go to Church? Everything is between me and God anyway."

For some people this question seems legitimate, but for the believer it is blasphemous. For the believer, there is no doubt (to paraphrase a Holy Father of the Church): "He who doesn't have the Church as his mother cannot have God as his Father."

Why do we place such an importance on the Church? From just a few examples, we can understand why the Church is essential for the salvation of our souls.

A. Our Lord Jesus Christ directs us to the Church and to participating in the religious services celebrated therein by his example and through his teachings.

1. Our Lord frequented the Temple, which is the prototype of our Church. He started his work of salvation in the Temple during a religious service, where He publicly read and explained a passage from the Holy Scriptures (see Luke 4:16 and following).
 2. Gentle Jesus became very indignant, even infuriated, when the House of his Father, the Temple, was made a house of commerce and exchange. He told them: "Stop turning my Father's house into a marketplace!" (John 2:16).
 3. The Lord Jesus taught us that He would build His Church on the faith as it was confessed by the Apostle Peter: "Upon this rock I will build my Church and the gates of Hell shall not prevail against it" (Matthew 16:18). Jesus established the Church on the cross, through his innocent blood shed for the forgiveness of our sins.
 4. He visibly established his Church when the Holy Spirit descended on his disciples in the form of fire on the day of Pentecost. These disciples then went into the world to spread the word of God, teaching and baptizing in the name of the Holy Trinity and establishing churches everywhere.
- B. The salvation of our souls can be obtained only in the Church, because only in and through the Church are the Holy Sacraments administered.** I refer in particular to Holy Baptism and Holy Communion, without which we cannot enter the Kingdom of Heaven.

1. **Holy Baptism** — The Lord said that if someone is not born again from water and the spirit (through Holy Baptism), he will not enter the Kingdom of the Father (see John 3:5). The apostle Paul said: "It was in one spirit that all of us, whether Jew or Greek, slave or free, were bap-

tized into one body" (Corinthians 12:13). He refers here to the Holy Spirit, which baptizes us, and to the Church, which is the Body of Christ. Through baptism, we are one Body, the Church, with Jesus Christ Himself as the head.

2. **Holy Communion** — The Savior told us that if we will not eat His Body nor drink His Blood, we cannot enter the Kingdom of Heaven. "He who eats My Body and drinks My Blood will have eternal life; and I will resurrect him to eternal life" (John 6:53 and following). Here again the importance of the Church for the salvation of our souls is very clearly defined. The Holy Communion is blessed and offered during the Divine Liturgy, and, again, this can take place only in the Church.

C. We offer our public or common prayer in the Church.

St. James teaches us: "... Confess your sins to one another and pray for one another ..." (James 5:16). This rule of prayer is perfectly realized in the Holy Church. Those who pray for me or for whom I pray are present in the Holy Church. The Lord is present here during our prayers because He is the Head of the Church, the Church being His Body. Therefore, prayers in church are prayers in Christ.

Also, The Lord Himself said that where two or many are gathered in His name, He would be in the midst of them (Matthew 18:20). It is even better when we "dwell" in the Church where our brothers and sisters are gathered with us in His name to bring Him glory and worship.

Let's listen to the Psalmist: "How lovely is Your Tabernacle, O Lord of Hosts ... My heart and my flesh cry out for the living God ... Blessed are those who dwell in Your house; they will still be praising You" (Psalm 84:1-4).

In matters of faith it's not important what I think or what I wonder. What is important is what is taught by the Lord in His Holy Book. "Trust in the Lord with all your heart; and do not put faith in your own understanding" (Proverbs 3:5). "Don't be conceited, sure of your own wisdom. Instead, trust and reverence the Lord, and turn your back on evil ..." (Proverbs 3:6,7).

We shouldn't fool ourselves thinking that everything is between us and God. The truth is that, just as no one was born alone nor lives alone, so no one will be saved alone. We must return to the Holy Church. Only with it and through it can we save our souls and gain everlasting life. Amen. ✙

Father Cornel Todeasa

WORLD CHURCH NEWS

SCOBA

On Thursday, October 24, the Standing Conference of the Canonical Bishops in the Americas (SCOBA) met in its fall session at the OCA Chancery, Syosset, Long Island, NY. With renewed energy, the conference addressed a wide range of issues. Among the major decisions are: 1. Suspending the membership in the NCC until a commission will study in what conditions the Church can be associated with an organization that is not aligned with historical apostolic tradition. NCC is being accused of taking pro-abortion and pro-gay stands, and its leadership has repeatedly failed to take into account Orthodox views in making decisions that affect the entire organization. 2. For similar reasons, the dialogue with the Episcopal Church has been suspended. 3. A Pan-Orthodox Council of Churches will be created in the United States, to work in an advisory capacity to SCOBA. 4. Writing strong letters of protest to the Papal Nuncio in the U.S. about the Uniate problem in Eastern Europe. 5. Establishing a United Orthodox Charitable Organization to assist in times of distress and dire need. (Hellenic Chronicle, Nov. 7/91)

Vote For Unity of Serbian Orthodox Church

Efforts for unification of Serbian Orthodox in America were initiated last spring by His Holiness Patriarch Pavle of Belgrade. On November 22-23, 1991, an extraordinary Church Assembly of the Serbian Orthodox Church in America and Canada met in Chicago and "overwhelmingly voted for a joint proposal for Church reunification" (Srbobran, 16070/91). A draft of Transitional Regulations to govern both existing jurisdictions (the Patriarchal and Free Church), which split apart 28 years ago, has been approved. This is a major step toward a desired unity, that may end a painful period of discord, lawsuits and differences. While great obstacles have been overcome, the administrative reunification is supposed to be achieved in the near future.

Church Autonomy for Bessarabia

The National Church Assembly, the largest legislative body of the Romanian Patriarchate, publicly expressed joy for the independence of Bessarabia (known under the Soviet regime as the Republic of Moldavia). A communique issued September 3, 1991, stated the independence "also leads, naturally and canonically,

to the autonomy of the Orthodox Church in the Republic of Moldavia, therefore to the reestablishing of the Metropolia of Bessarabia, which shall enjoy all rights of a Metropolitan Synod, according to the Holy Orthodox Canons." The Metropolia of Bessarabia was abolished in 1940 after the Soviets occupied Moldavia by an ultimatum. Since that time Romanians in that region have been under the Patriarchate of Moscow. The document also affirms that "the reestablishing of the Metropolia of Bessarabia would constitute an act of historic justice, a moral reparation and a new basis for the development of a new religious life" in that Romanian land. Over 4.3 million Romanian faithful live on that territory. An appeal to all national Churches pleas for moral support on this issue. (Vestitorul 49-50/91)

Romanian Orphanages and US Help

Los Angeles (OPT) — Orphanages in Iasi and Tirogoviste, Romania, will receive financial aid from Orthodox Christian Charities (OCC), a newly formed inter-Orthodox organization, "adopted" by the Orthodox People Together (OPT), a national network of Orthodox Christians in the U.S.A. Metropolitan Daniel of Moldavia is finalizing details for the OCC project. This is one of the many efforts initiated in America for the benefit of the Romanian orphans.

Orthodox Unity

Athens, Greece — Romanian Orthodox Patriarch Teoctist stated recently that "he would assist the Ecumenical Patriarch of Constantinople in his efforts to unite and strengthen relations between Orthodox Churches." The Romanian first-ranking hierarch also stated: "There is no doubt that we will help Patriarch Bartholomaios in these efforts. Since we are all fraternal Orthodox Churches, we are obliged to help His Holiness the Patriarch of Constantinople and cooperate for rapprochement and the unity of our churches" (Hellenic Chronicle, Dec. 1/91). ✙

Rev. Fr. Remus Grama

We are saddened to inform our readers that the Very Rev. FLORIAN GALDAU fell-asleep-in-the-Lord on December 10, 1991, after a long illness. A full tribute will be published in the next issue of SOLIA. May his memory be eternal. ✙

CHRISTIAN MISSION OF LOVE TO ROMANIA

Preface: Elizabeth Regule and her children Christina and David, of Hermitage, Pennsylvania, offered themselves to the Department of Christian Assistance office in Romania as a Christian mission of love. At their own expense, they lived for 3½ weeks in the homes of the people, traveled to distribute donated gifts to orphanages, and worked for two weeks in a facility for the handicapped. They interacted with the children in many ways. Besides music, play and physical therapy, they taught Christian spiritual lessons and simply offered tender, loving care and touch.

How did I get mixed up with this scheme? I had no intention of once again returning to the land of my father and mother. I realize how severe the economy has been on the people, and it breaks my heart to see them suffer so. I am only one little nobody. What could I possibly do to help? Christina, my daughter, suggested the idea of going to Romania, and she easily persuaded me. Christina asked my son David to go with us, since he had never been to Romania and wanted to go. We contacted Bishop Nathaniel and Fr. Grabowski with our idea of Orthodox Christian lay persons to offer themselves to the service of the Church through our newly-established office in Bucharest, headed by Fr. Dimitrie Tatulescu. Therefore, armed with two letters of introduction from America, we were off on our missionary venture, apprehensive about what awaited us.

In preparation for the trip, we gathered donations of goods from our local church, business people, and friends. Our suitcases held very few clothes, but were crammed with toiletries, wash cloths, aspirin, toothbrushes, personal hygiene needs for men and women, toys, games, tablets, crayons, chocolates, and many other treats for distribution. We purchased several radio/cassette players with the intent of giving them with tapes of children's Christian music and Bible stories in the Romanian language.

Because we arrived on a weekend, we were able to begin our odyssey with the Divine Liturgy at the Patriarchal Cathedral in Bucharest. For our first assignment, we accompanied Fr. Tatulescu by train to Alba Iulia where we stayed at the residence of Bishop Andrew and oversaw the distribution of cereal to orphanages in the mountainous Campeni region, the home of our beloved Archbishop Valerian of blessed memory. As an added joy, we discovered that Bishop Policarp, the first bishop of our Diocese, is buried at St. John the Baptist Monastery in Alba Iulia. We were able to take part in a parastas served for him while we were there.

We prayed together with the handicapped.

Then came a rest for all of us. We had to be interviewed by Viorel-Dan Cristescu, a representative of the Ministry of the Handicapped. He wanted to know our purpose and program for being in Romania. The interview consisted of presentations about existing programs in Romania and the number of persons being served, a report by Fr. Tatulescu about the assistance given by our Diocese and of plans for future aid to Romania, and my own presentation about our personal feelings of love and empathy for the citizens, especially the children, and our desire to offer ourselves and our gifts as a token of love to Romania from their many friends in America. We learned that there are 334 institutions for the handicapped in Romania, with a population of 70,000 institutionalized. Mr. Cristescu explained that the psychologists in Romania are not trained in the same way as psychologists are trained in America. He noticed the value of using touch and music when interacting with the children, and he welcomed us to offer these particular forms of therapy to the children. We were assigned to Comunal Spital #8, which serves 190 handicapped children.

For over two weeks, Christina and I did music and play therapy and provided companionship and academic lessons to the children. My son David, a student in physical therapy, worked with the physical therapists

continued on page 12

THE DRIVE FOR EUTHANASIA

Jack is a 66 year old retired construction worker living on Long Island in New York. Jack has cancer. Jack is dying. Since the first diagnosis of his cancer in 1985, Jack has been in and out of the hospital and has undergone countless tests, surgery, radiation, and chemotherapy. He, along with his family, has been riding an emotional rollercoaster going from despair to hope, sadness to joy, tears to laughter, only to have his world collapse in early 1991 when doctors informed Jack that the cancer had now invaded his bones. "We're sorry," they said, "there's nothing more we can do."

Jack has begun the ordeal of living under an impending death sentence, watching his strength slowly fade away and his condition deteriorate. But along with his physical pain and anguish, Jack is plagued by another pain: the pain of fear. Jack is afraid to die. It's not really the dying that he is afraid of but the process of dying with the pain and agony he must endure, the daily waiting for the disease to progress to the point where it finally snuffs out his life. His fear of this progress is so great that he recently said "I wish I could get an injection to get this all over with."

What can Jack's doctors, family, and friends do to help Jack in his final days? How can society aid those who are going through the slow agonizing process of dying from cancer, AIDS, and other diseases? Why doesn't Jack's doctor give him the desired "injection to get this all over with?"

The Answer of Society

These questions are at the center of a great debate that has lately engulfed our society and have repeatedly been in the news in the past few years. Society's answer to these questions of how to properly care for the terminally ill is clear: assist with their death, help them to commit suicide, hurry up the process of dying, put them out of their misery. Consider these recent facts:

- a June 1990 poll by the New York Times/CBS found that 53% believed that doctors should be allowed to assist persons to take their own lives
- Dr. Jack Kevorkian, inventor of the so-called "Suicide Machine," used it in aiding the suicide of cancer patient Janet Akins in Detroit
- over 50 courts have authorized the denial of artificially administered food and fluids to persons who are handicapped, and not necessarily terminally ill
- a New York state disciplinary panel cleared Rochester physician Dr. Timothy Quill of any medical

misconduct stemming from his prescription of sleeping pills to a terminally ill patient whom he knew might use them to commit suicide.

- the book "Final Exit" by Derek Humphry, a "do-it-yourself" suicide manual raced to the top of the bestseller list

The thinking of society progresses like this: if a patient is terminally or incurably ill (such as in a vegetative state) a patient can, at his own request or that of his family, have artificially administered food and water removed which results in the person's death by starvation and dehydration. The thinking continues: why force a patient to die in this manner over a period of weeks, can we hurry the process? Enter the concept of physician-assisted suicide; instead of waiting until a patient can no longer eat or drink, allow them to choose to end their life with the assistance of their doctor. The thinking of society will soon go on to the next logical level: if a patient is unable to commit suicide even with his doctor's help, the doctor should be able to administer a painless, lethal injection as the patient desires.

The Orthodox Answer

Are there any other alternatives to what society offers the terminally ill? Isn't there any other way we can help Jack rather than by taking his life? As Orthodox Christians we believe that all life is a gift given by God, holy and precious. While we have no obligation to prolong the life of a dying patient by mechanical or heroic means, we are forbidden to actively take part in causing the death of another. Jesus is the Alpha and Omega, the giver and taker of life, not human beings! St. Paul, writing to the Corinthians reminds us:

You are not your own;

You were bought with a price . . .

(1 Corinthians 6:19-20)

As with the tragedy of abortion, society always opts for the easiest way out when confronted with a social problem. A woman with an unplanned, unexpected pregnancy? Abortion is cheaper and quicker than supporting a young woman and her baby in love and compassion, aiding her in finding affordable medical care, adoption information, housing, financial assistance, etc. The same is true for those terminally ill with cancer, AIDS or some other disease: it is easier, cheaper, and quicker to assist such a person commit suicide rather than to walk by their side through their final days offering them pain management, medical care, comfort, reassurance, and hope. Euthanasia by assisted suicide or lethal injection is easier and simpler than helping find answers to a person's questions: "Why is this happening to me? Is God punishing me? Is there any meaning to my suffering? What happens after I die?"

Jack did eventually die, but he died at home in his

continued on page

AN ORTHODOX CHRISTIAN COLLEGE PROGRAM

A unique undergraduate collegiate program, combining an excellent academic career with an Orthodox Christian lifestyle is being offered to Orthodox Christian students.

The Orthodox Christian College Program includes the following:

- Full range of academic and social activities at Saint Vincent College, a Catholic, Benedictine, liberal arts college in Latrobe, Pennsylvania.
- A \$500 per year scholarship while enrolled in the program. (Also eligible for additional scholarships and grants offered by Saint Vincent and Orthodox sources.)
- Academic programs in 25 career-oriented majors.
- Accredited courses in Orthodox Christian worship.
- Fellowship programs offered throughout the year.
- Guidance and support from area Orthodox clergy.
- On-campus housing at Saint Vincent College.
- Proximity provides easy access and use of Antiochian Village Heritage and Learning Center and its facilities.
- Program to begin in the Fall of 1992.

For more information contact:

Fr. John Abdalah, 412-335-9988, or Fr. Jason elVitto, 412-221-2277.

The Orthodox Church in North America must help address the educational needs of its children in the new world and help them form their standards in life, in light of our Christian values and principles. To begin this process, we have formed an alliance with Saint Vincent College in Latrobe, Pennsylvania. There our Orthodox students will study for a degree in higher education and be exposed to an Orthodox Christian lifestyle.

†Metropolitan Philip
Primate
Antiochian Orthodox Christian
Archdiocese of North America

"I wholeheartedly recommend the new program of Saint Vincent College to all interested Orthodox Christian students.

†Bishop Maximos
Greek Orthodox Bishop of Pittsburgh

"I wholeheartedly endorse your efforts to create a program of studies at Saint Vincent College which could provide an opportunity for them to matriculate holistically in a fine school in Western PA, and to

PREPARING FOR CHURCH

It is difficult to find ways to make our participation in church services more meaningful, more real and more alive. Just as preparation is an important step for the successful completion of any other task — so too it is very important for our participation in church services.

A common mistake many of us make is to rush about in our daily routines just prior to entering the church door. Our minds are full of earthly cares, and our bodies have been busy taking care of those needs. Then we are surprised that we cannot turn it all off by just entering the church and joining in the church service. We become frustrated by our inability to concentrate on spiritual and heavenly matters in church; but, the Holy Fathers tell us that what the mind is occupied with throughout the day will also be present in our time of prayer.

On our way to church we need to keep our minds focused on God and prayer. We should begin this at home and continue as we drive or walk to church and as we enter the church doors. It is important to arrive early for church in order to have time to enter the temple with "faith, reverence and the fear of God." This practice will prepare the way for our participation in the church service to be more peaceful. Being late for church is a dangerous practice. When we are late, we should pause at the entrance to calm ourselves and then quietly enter so as not to disturb the service and those at prayer. ✙

Submitted by Archimandrite Innocent Fryntzko
Kodiak, Alaska

take advantage of the courses to be offered in Orthodox Christian studies."

†Bishop Kyrill
Bishop of Pittsburgh and Western Pennsylvania
Orthodox Church in America

"Thank you for the good news about educational opportunities for Orthodox students as worked out with Saint Vincent College.

†Bishop Christopher
Serbian Orthodox
Bishop of Eastern America

"You and your associates are to be commended in developing this program which will be an asset to the spiritual/social life of Orthodox students studying at the College.

†Bishop Nicholas
Diocesan Bishop
American Carpatho-Russian
Orthodox Diocese

How Is Your ORTHODOX VOCABULARY?

I just took a really interesting class about teaching English to newly-arrived immigrant children. To those of you who came here from Romania as children and went to American schools, or who have children who have just started in the American educational system, let me make the following comment: According to the most recent theory (the Contextual Interaction Theory), the students' academic success can be predicted based on their having achieved CALP in their L1, are in an immersion rather than submersion program, and have a low affective filter. This prediction is based on the Common Underlying Proficiency Principle of Second Language Acquisition.

Does that kind of language bother you as much as it does me? Doctors, lawyers, auto mechanics and yes, even teachers — everybody seems to almost deliberately use a special code to make it difficult for anybody else to understand what they are talking about. And since we're part of an ancient church with traditions going back hundreds of years, we have our share of vocabulary you'll never hear anywhere else. It can be a little discouraging.

How many of us would really feel comfortable if we were asked to define the **proskomedie** or the **epikleisis**? How about the difference between the **troparia** and the **kontakia**? What is the name of the **cloth with the relics** in it that is always on the altar table when Liturgy is served? Does the **Triodion** come first and then the **Pentecostarion** or is it the other way around?

All of these questions relate to what we see every Sunday and could probably answer if we knew what they were talking about. The **Proskomedie** is the little service to prepare everything before the priest begins "Blessed is the kingdom . . ." The **epikleisis** is when the priest prays for the Holy Spirit to transform the bread and wine into the body and blood of Christ. I'm sorry, I've never understood the difference between **troparia** and **kontakia** except that they're hymns we sing after the Little Entrance, that change each Sunday. The **antimins** is the cloth on the altar table, and the **Triodion**, the book with all the Easter Lent services comes first, followed by the **Pentecostarion** which comes after Easter.

Is it necessary to know all this vocabulary? It is if you're a theologian and everything has to have a precise name and definition, but it probably isn't that important otherwise. It would be nice however if we all

JOIN THE MARCH FOR LIFE!

Show your support for unborn children and their right to life by joining Orthodox hierarchs, lay-people and clergy for the annual **WASHINGTON, D.C., MARCH FOR LIFE** on **WEDNESDAY, JANUARY 22, 1992**. Contact: **Fr. John Kowalczyk, 305 Walnut Street, Jermyn, Pennsylvania 18433**.

EUTHANASIA

continued from page 6

living room surrounded by his wife and children, supported by loving, compassionate professionals and volunteers from a hospice program. He never really wanted someone to kill him with a lethal injection: what he was voicing was a cry for help in his dying, a cry not to be left alone and abandoned. Jack died relatively pain free and he found meaning in his suffering and death with the aid of his priest. He identified himself with the sufferings of Jesus in the Garden of Gethsemane on that dark night before his crucifixion. Jack was assured that as he shared Jesus' sufferings he would also share in His glorious Resurrection! ✠

Fr. Edward Pehanich

This article was supplied by the "Education and Information Bulletin" of Orthodox Christians for Life, P.O. Box 805, Melville, NY 11747.

knew at least a little bit of it and could understand each other. Otherwise, it just makes everything sound more difficult and intimidating than it probably is.

So you don't need to know all this to be Orthodox, thank heavens, and I still have a lot of questions — what is a **laver of regeneration**? (You hear about it at baptisms). Who was the **Manasses** who is mentioned in Confession prayers and why did he repent? And I defy anyone except a bishop or the deacons who have to vest him to name all the pieces of the **vestments** he wears.

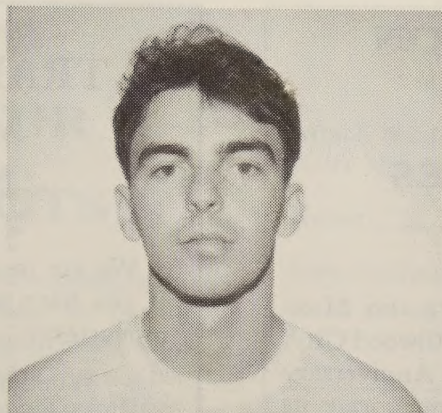
If you are still wondering what I was saying about non-English-speaking children succeeding in American schools, here it is in plain English: the theory is that they'll do better if they already read and write in their own language, if they're in a program that will give them extra help until they catch up with their English, and they have a reasonable amount of self-confidence in a friendly classroom. Now why didn't I *saw* that in the first place? ✠

Psa. Nicole Mitescu

The Episcopate is pleased to announce recipients of the Dumitru Golea Goldyemu Scholarship and the Alexander O. Hebbhardt Scholarship. Both these scholarships are administered by the Episcopate and are offered to worthy students of high moral character. Scholarships, worth \$1,000 each, have been awarded to the recipients listed below. Congratulations and best wishes for success in their college careers!

GOLDY SCHOLARSHIP

Dorian Birsan, son of Maria and Vasile Birsan, Kitchener, Ontario, was born in Romania in 1968. He graduated from high school there in 1987, and attended the University of Bucharest for 1½ years before immigrating to Canada with his family. His excellent scholarship and mathematical ability soon won him a coveted place at the University of

Dorian Birsan

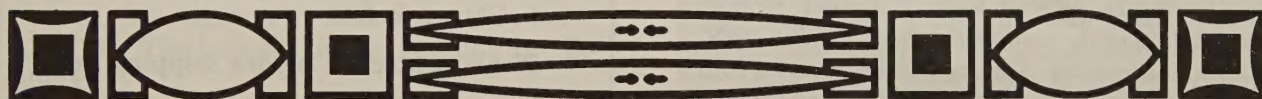
Waterloo, Waterloo, Ontario, where he is enrolled in the Computer Science and Mathematics program.

Jason Scott Opritza, son of Dennis Opritza, Warren, Ohio, graduated from Howland High School in June, 1991. This 18-year old has been active in church events and has

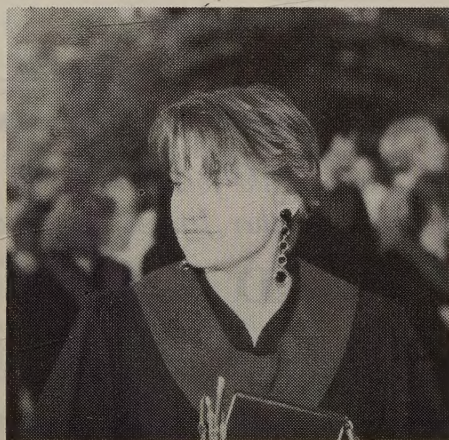
Jason Scott Opritza

participated in numerous school and community activities. An honors scholar, Jason has been accepted at Ohio Northern University College of Pharmacy.

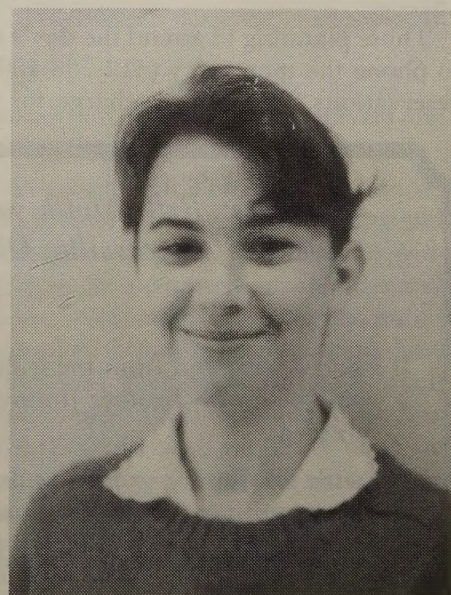
HEBBHARDT SCHOLARSHIP

Laura Alexandra Popa is the daughter of Alexandru and Felicia Popa, Calgary, Alberta. Born in 1972, she immigrated to Canada with her parents when she was twelve years old. She knew no word of English when she was enrolled in the Canadian school system, yet graduated with honors from high school and is currently enrolled in the pre-Medical program at the University of Calgary. She and her family are members of the St. Mary church, Calgary, Alberta, and Laura has been active in community and church activities.

Laura Alexandra Popa

Romania in March, 1987. In less than three years, she attended four different high schools, depending on where her parents were employed. Through her own efforts, she had been able to learn English in Romania, and her good scholarship enabled her to graduate from Taylor Alderdice High School in Pittsburgh, Pennsylvania, in 1990. She is now

Ana Vrabie

enrolled at Yale University. She and her family are strong Orthodox Christians and have always attended and taken part in the activities of the local Orthodox church wherever they lived. ✙

Ana Vrabie is the daughter of Emil and Henrieta Vrabie, Terre Haute, Indiana. This 19-year old has seen many changes in her young life. When she was in Grade 9, her mother, a full professor at Bucharest University, had defected to the United States and she and her mother lived in great fear until they, too, left

TRANSFIGURATION MONASTERY COMMEMORATES FOUNDERS

On Saturday, January 18, the Orthodox Monastery of the Transfiguration in Ellwood City, Pennsylvania, will open its 25th Anniversary celebration with special events to commemorate its founders.

His Grace, Bishop Nathaniel, will be the main celebrant of Holy Liturgy that morning beginning at 10:00 a.m. Following the Liturgy, a parastas will be offered in memory of the monastery's foundress, Rev. Mother Alexandra, who reposed one year ago, along with other founders of the monastery, including Archbishop Valerian. A memorial meal will then be served to all in attendance.

At 1:00 p.m., V. Rev. Archimandrite Roman Braga will deliver a Mother Alexandra Memorial Lecture entitled, "Faith, Hope and Love." Father Roman served as chaplain of the monastery from 1983 to 1989.

Later in the afternoon, guests will be given a tour of the newly constructed monastery additions which include 16 cells, a refectory, a kitchen and a prosphora bakery.

Those planning to attend the day's events are asked to phone the monastery (412-758-4002) for luncheon reservations. There is no charge for the meal. ☩

TRANSFIGURATION MONASTERY NEEDS LIST

USED ITEMS

We are in need of the following **used items**. If you have any such items, please contact the monastery.

Wooden dining table and chair sets
Flatware — service for 100
Institutional-size pots, pans and serving dishes
Microwave oven
Chairs — as may be used in a library or visitors' lounge
Desks
Filing cabinets
Twin beds
Wheel chair
Industrial vacuum cleaner
Library shelves
Church bell

Please contact us **before** shipping items:

Orthodox Monastery of the Transfiguration
R.D. 1, Box 184X
Ellwood City, PA 16117
(412) 758-4002

Parents: Reflect with your children on the following poem by 13 year old Catherine Boukis of Brecksville, Ohio, whose brother Jimmy is mentally handicapped.

IF I HAD A WISH

If I had a wish and from me it quickly departed,
it would be for my brother Jimmy who's mentally retarded.

I'd wish for Jimmy to play under the sun,
to enjoy and have some "normal" fun.

I'd wish he'd watch different shows and that would be neat,
to watch something other than his beloved
SESAME STREET.

I'd wish for him to trade his trike for a bike,
and be seizure free, and with me enjoy a hike.

I'd wish he'd stop playing with his baby toys,
and go have some fun — with "the boys."

I'd wish Jimmy could swim, run and pedal.
He once walked 50 yards and won a SPECIAL
OLYMPICS MEDAL.

I'd wish Jimmy could tell me with one simple nod,
what he talks about when he talks with GOD.

I'd wish the world would know that I'm not
guessing,
when I call my brother Jimmy "GOD'S LITTLE
BLESSING."

Catherine Boukis

OPT ADOPTS FOUR NEW PROJECTS

An interjurisdictional network of Orthodox Christians dedicated to united witness in North America, Orthodox People Together acts as a catalyst for inter-Orthodox cooperation by sharing information, introducing people with similar ministries to each other, and publicizing and promoting support for active inter-Orthodox service projects and educational workshops in the church.

The new projects adopted this year by OPT as worthy of support by all Orthodox Christians are:

1. **OCNET** — The Orthodox Christian BBS Network, an international user-friendly computer bulletin board system that allows dialogue and communication for fellowship, education and evangelization, plus capacity to transmit entire texts electronically. Chair of the project is Fr. George Masters, 1274 Pedro St., San Jose, CA 95126. The BBS phone number is (408) 993-0738. The board is up and running and invites callers.

2. **Orthodox Community Services** — A prototype of an inter-Orthodox social service center for doing works of mercy — offering food, clothing, counseling, crisis support, Orthodox education and Christian love to the poor, elderly, handicapped and needy. The center has been operating for four years in Denver under the directorship of Michael and Elly Anderson, 4768 Broadway, Denver, CO 80216, and is planning to expand its services.

3. **Orthodox Christian Charities (OCC)** is an inter-Orthodox network for existing Orthodox charitable activities and social service ministries. It also promotes new joint projects from the local to the international level and offers a national fund-raising network for Orthodox projects. Chair is Charles Ajalat, 643 S. Olive, Suite 200, Los Angeles, CA 90014.

4. **OCTAVE** — a proposed cooperative inter-Orthodox Christian Telecommunications and Audio Visual Education service, offering radio and TV programming for local broadcast, and audio-visual support to parishes all over the continent. Chair is Dee Reid, P.O. Box 12377, Beaumont, TX 77726.

The Coordinating Council of OPT has also affirmed continuing the four projects already in place: 1. Publication of its quarterly newsletter, 2. Collection of good quality paper icons for distribution to countries in need of Orthodox religious materials. 3. Publication of a National Directory, and 4. Supporting the National

MOVING?

Send us your new address!

Attach the mailing label from your magazine cover and print your new address below.

Name _____

New Address _____

Send to:

Solia — The Herald

P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185

BE A FRIEND OF SOLIA

Assist SOLIA — THE HERALD in serving the needs of the Church through the publishing of spiritual, educational, and informational articles. Show your support with a donation today.

Make your check payable to: Romanian Orthodox Episcopate. Send to: Solia — The Herald, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185. ✂

Prayer network, which accepts requests for prayers and invites persons who will pray for those requests.

OPT National Secretary Phil Tamoush announced the OPT National Directory of Orthodox Parishes and Institutions in North America will be published by winter of 1991. It will provide a comprehensive directory of Orthodox parishes, seminaries, monasteries, publications, inter-Orthodox organizations, camps and shrines of all jurisdictions, formatted for use as mailing labels. To order, contact Phil Tamoush, P.O. Box 1128, Torrance, CA 90505-0128. If you know of a food bank, soup kitchen, a ministry of legal aid, aid to elderly, homeless, imprisoned, home visitation, counseling, etc., run by Orthodox Christians, please contact Mr. Tamoush for a survey form.

The Council affirmed OPT's ongoing support for the formation and continuation of local inter-Orthodox councils and fellowships by providing speakers, materials and ideas, and by supporting and publicizing local projects, including adult retreats, leadership and teacher workshops. For further information on OPT, please contact Dee Jaquet, 5045 Eldridge St., Golden, CO 80403, (303) 278-0815. ✂

MISSION OF LOVE

continued from page 5

Alex Tatulescu plays bubbles together with his orphan friends.

in the hospital where we were working, but also in the larger Fonteni hospital nearby. The work was tiring, because there were no breaks; however, it was rewarding for us and the children. The children range in age from infants to age 18. They are unschooled and need tender, loving care. This particular hospital is being funded by a charity organization in Holland which also provides eight nurses on the staff.

For the Romanians on staff, our work was a training and learning experience, because they were giving care to the handicapped in a way that had not been tried before. We were apprehensive about our own acceptance by the children, staff and administration; however, when the director of the hospital kissed Christina and me after watching us work with the children and listening to the songs of Christ and love of God, we felt a sense of belonging. The director, Dr. Milenti, often brought other doctors, staff and visitors to watch us. Often the staff would join us for the songs and activities. The songs stressed the love of God.

When we distributed icons to each of the children, it was as if gold had been given to them. They kissed them, and since it was August 15 (Dormition of the Mother of God), we were able to give lessons on the importance of the icon. The staff begged us for icons for themselves, and we were delighted and eagerly distributed them. On our last day, we distributed gifts to the staff, caretakers, cooks, cleaning personnel, and especially the children. David and Christina performed a Christian skit in pantomime for the children as the culmination of our stay. We also gave all of the music tapes, stories (Bible stories on Adam and Eve, Creation, Easter and Christmas in the Romanian language) and spiritual music tapes to the playroom caretakers whom we had trained during the two weeks, so that they would be able to continue what we had started.

SCHOLARSHIP REMINDER

The Deadline for the Martha Gavrilă — ARFORA Scholarship for Women pursuing a post-graduate degree is March 30, 1992. See SOLIA, November 1991, p. 9 for details. ✚

EPISCOPATE COUNCIL

continued from page 2

The Council expressed total support for the All America Council to be held July 26-31, 1992, in Miami. Each parish will be reminded that it has a financial obligation of \$3.00 per member to cover the cost of the National Church Council which is held every three years.

Auxiliary presidents gave reports. ARFORA is completing its work of remodeling the kitchens in the Episcopal Residence and planning for remodeling in the ARFORA House; AROY is in the midst of extending membership, working with Romanian-born young people and preparing a new "Camp Vatra" brochure; Brotherhood (USA) will hold its conference at St. George Cathedral, October 16-18 for its 25th anniversary.

The financial report indicated that the special assessment of \$10 per member (1990 list) is more than half fulfilled. An eleven year report prepared by Assistant Treasurer, Mark Chestnut covering dues, Episcopate Sunday, Ladies Sunday and Travel was presented and discussed. An "ad hoc" committee was formed to study the results of the compilation. Among the issues discussed was that the SOLIA CALENDAR should be sent to each household; the matter was referred to the special committee for consideration.

A breakfast and lunch was served to the Council by the parish and under the direction of Mrs. Leona Barbu and ladies from the church.

The next meeting is scheduled to be a two-day gathering and will be held at Holy Nativity Church, Chicago, Illinois, in March.

Delegates to the All America Council are the parish priest and the council president who, if unable to attend, may be replaced by another qualified individual. A letter will be coming from the diocesan office in the near future. ✚

Amid hugs and kisses we departed, with much love for the children of Romania, knowing that our experiences will never be forgotten. ✚

Elizabeth Regule
Missionary of Love

PRAY FOR A FREE ROMANIA AND WORLD PEACE

SOLIA JANUARY 1992

CHARITABLE ORGANIZATIONS HELP Bessarabia

Brother's Brother Foundation of Pittsburgh, in collaboration with the Episcopate's Help for Romania, has prepared a proposal to the Department of Agriculture to send food to Bessarabia (formerly Soviet Moldavia).

Through the efforts of Executive Director, Luke Hingson, who participated at a special briefing in Washington on December 9, and Mr. Armand Scala, Episcopate Council Member for the ROEA, the proposal was put together in less than a week's time.

In April of this year, BBF and HCR sent 80,000 pounds of food to Bessarabia which was distributed through the Orthodox Church. This is in addition to the \$4 million in other assistance to Romania through BBF and its various cooperating agencies this year.

In his report to the D.O.A., Hingson included information on "Reporting and Accountability" for distribution in Romania. "BBF has had good success with reporting and accountability through the Orthodox Church in Romania over the past two years. A system of receipts at port of entry, warehouse, distribution site and even to groups and individuals is manageable and done on a regular basis. The good offices of the Orthodox Church in Romania under the care of Bishop Basile Tirgovisteanul are closely coordinated to recruit volunteers at the local parish level where distribution of goods and services occurs. Monitoring, evaluation and accounting reports are transmitted back up through the Church hierarchy to Father Tatulescu and then sent to ROEA and BBF."

Commenting on the need for the food in Bessarabia, BBF states: "On December 8, ROEA received a request for food from members of the Executive Committee of the Moldavian Popular Front which reported that food production was reduced over twenty percent compared to 1990 due to drought in the southern areas and flooding in the south and central areas."

BBF and HFR are seeking about 180 M.T. of food products for (Moldavia) Bessarabia. ❧

**February Issue
Deadline
*January 22***

*Sts. Peter and Paul AROY
Dearborn Hts., Michigan*

Hosts the

1992 A.R.O.Y. BASKETBALL/VOLLEYBALL TOURNAMENT

FEBRUARY 7-9, 1992

SCHEDULE OF EVENTS

Friday, February 7

8:30 p.m. Food reception at Hotel Meeting room

10:00 p.m. Drawings

Saturday, February 8

6-8:00 a.m. Continental breakfast at Hotel

8:30 a.m. Games PROMPTLY begin at Gym

12:00 noon Lunch at Gym

1:00 p.m. Games PROMPTLY recommence

5:30 p.m. Vespers at Church

6:30 p.m. Dinner at Church hall

8:00 p.m. Dance begins (Joe Tricoff Orchestra)

10:00 p.m. Awards ceremony

Sunday, February 9

10:30 a.m. Divine Liturgy at Church

1:00 p.m. Banquet

Hotel: Hampton Inn, 20061 Michigan Ave. (M-39 & Mich. Ave.), Dearborn, Michigan (313) 436-9600.

Church: Sts. Peter & Paul, 750 N. Beech Daly Road, Dearborn Hts., Michigan (313) 274-9651.

Gym: Sacred Heart Catholic School — Directions from hotel: West on Michigan Ave. for one mile. Gym on right hand (North) side of the road on the corner of Michigan and Military.

Clergy Biographies! **CALENDARUL SOLIA 1992**

Order your copy today by filling out the order blank below:

TO: SOLIA THE HERALD

P.O. BOX 185

GRASS LAKE, MI 49240-0185

TEL. (517) 522-3656

FAX: (517) 522-5907

Each copy = \$10.00 (US funds) + \$2.00 p/h

PARISH BULLETIN NOTES

Akron, OH. Pres. Our Lord. AkRoy participated in the Annual AROY Falls Sports Tournament and our congratulations go to All-Stars Joe Bologna and Dave Zabło. They also sponsored another of their fabulous Brunches, and enjoyed their Hayride with a big bonfire and snacks . . . St. Simeon's Club held a delicious Clam Bake and had fun at their Hayride . . . We were pleased to receive the donation of one kilo of special incense from Greece.

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. All of our auxiliaries have been extremely active: The Men's Club had another very successful annual Spaghetti Dinner; our 62nd Parish Anniversary Banquet with the special program of Romanian Folk songs; the 58th Anniversary Banquet of the Ladies Auxiliary; and the tasty luncheon sponsored by AROY . . . Our local AROY won the First Prize Trophy at the National AROY Sports Tournament . . . Our Church School students, teachers, and friends had a fun trip to "Real-Life Farms."

Regina, SK. St. George. We had an over-flow crowd attending our 2nd annual Fund-raising Dinner and Re-union of Families with adopted Romanian children, sponsored by the Romanian Orphanage and Hospital Assistance Committee. All proceeds will be used to purchase reagents for the blood-testing analyzers in the labs in Romania . . . Our Ladies Auxiliary sponsored a Lenten Luncheon as their project to ARFORA for the Mission Fund.

Winnipeg, MN. St. George. The Ladies Auxiliary sponsored a Tupperware Party . . . All choir members and Church School chil-

dren are taking part in taping a Christmas program at a local TV station. This program will be seen throughout Manitoba on December 15.

Chicago, IL. St. Mary. AROY National Board met here to review the recent Conference activities, and attended our Festival . . . We had a festive 80th Anniversary celebration at which His Grace Bishop NATHANIEL was present . . . A computer has been purchased for the parish office . . . Our parishioners have sent financial help to the St. Ana Monastery in Orsova, Romania.

Southfield, MI. St. George Cathedral. The Ladies Auxiliary Fashion Show proved its continued popularity with an enthusiastic crowd attending. Our own parishioners modeled the clothing . . . We were pleased to host the 1991 AROY Football/Soccer Tournament. It was the largest turnout in years . . . We had several well-attended dinners: our Annual Episcopate Dinner; AROY sponsored a Wedding Anniversary Dinner; and the Parents Club has started a monthly Family Nite for the whole family beginning with a lenten potluck dinner followed by a variety of activities . . . Our Holiday Bake Sale Bazaar was a sell-out . . . The Church School children went to a local farm for a fun-filled day including a hayride, petting the baby animals, picking out pumpkins, and enjoying hot cider and donuts.

Cleveland, OH. St. Mary. The Altar Servers were treated to an outing at Geauga Lake . . . A bitter-sweet reunion was held by the former members of the Boy Scout Troop established at our Parish in 1932 . . . At the dinner celebrating our 87th Parish Anniversary, we also honored the Wedding Anniversary couples . . . Congratulations to our Women's Team which won first place in the AROY Sports tournament.

SOLIA

November 19 - December 11, 1991

FRIENDS

\$100.00

Dr. Lucian Dajdea, Ridgewood, NY
Psa. Eugenia Useriu, Washington, D.C.

\$25.00

Sinefta Popa, Warren, OH
I.M.O. Nicolae Popa
Mary Popa, Warren, OH
I.M.O. Nicolae Popa
M/M Dan Poroeh, St. Clair Shores, MI

\$15.00

Anna Miclau, Chicago, IL

\$12.00

Marin Roman, Gary, IN
George R. Gavrilă, Southfield, MI

\$10.00

Joseph S. Popp, Aurora, IL
I.M.O. Renee D. DuChesne

SUBSCRIPTIONS

Helen Clig, Jacksonville, FL
Eli Todoran, Sr., Fort Wayne, IN

Doug Moldovan and Jennifer Moldovan were named All-Stars . . . Congratulations also to young Ingrid Rosiuta who won the \$5,000 grand prize award in the 7th Annual National "Reach for the Stars" contest.

St. Louis, MO. St. Thomas. Our Festival '91 was a great success. Parishioners pitched in and did a great job in the kitchen, at the Bar-B-Q pit, and at the many booths . . . We produced two new brochures for the Festival: "Welcome to St. Thomas The Apostle Orthodox Church," and "Discover the Roots of Christianity," which were passed out to all who attended.

Canton, OH. St. George. We had a beautiful 80th Anniversary Celebration with a great attendance, excellent food, fine program, and the blessings of His Grace Bishop NATHANIEL. ✙

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Ilca-Farcasanu, Robert, son of Dumitru Ciuca & Corina Farcasanu, Woodside, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Helen Rogu.

Costisevski, Robert Basil, son of Constantin & Lidia Costisevski, Downey, CA. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: John & Maria Lucaciu.

Deleanu, Natalie Jennifer, daughter of Calin & Camelia Deleanu, Bloomfield, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Mircea & Natalia Aldea.

Dotson, Brandon Jerome, son of Maurice Dotson & Ellison Crisp, Detroit, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Godparent: Ionica Albu.

George, Amanda Megan, daughter of Jonel & Emilia George, Glendale-Queens, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Ana & Ionel Mohan.

Hutanu, Nicole Magdalena, daughter of Stefan & Magdalena Hutanu, New York, NY. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Raluca & Gigi Atanasiu.

Ilca, Andrei, son of Ioan & Maria Ilca, Detroit, MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Ioan & Valeria Solcon.

Ilca, Petru Grigorie Daniel, son of Romeo & Renee Ilca, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Daniela & Ana Mada.

Lichiardopol, Dionisie Paul, son of Nicolae & Delia Lichiardopol, Forest Hills, Queens, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Paul & Teodora Filipescu.

Moscu, Violetta, daughter of George & Steluta Moscu, Ridgewood, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Magdalena Jivan.

Mitchell, Daniel Steven, son of Dino Mitchell & Sherry Johnson, Vienna, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Nick & Rose Marks.

Mitchell, Donny B., son of Tony B. & Diane Mitchell, Alexandria, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Steve Stevenson & Patricia Mitchell.

Mitchell, Stanley Danny, son of Anthony Mitchell & Sylvia Johnson, Alexandria, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Steve Stevenson & Patricia Mitchell.

Popovici, Catherine Hariton, daughter of Serban & Deborah J. Popovici, Brooklyn, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Manuc & Ersilia Dierckx.

Quint, Gregory Samuel, son of Tina L. & Richard L. Quint, Brea, CA. St. Anne, Pomona, CA. Godparents: Gregory Sederoff & Kathlene Brennan.

Saadeh, Kayla Michelle, daughter of George & Laura Saadeh, Pomona, CA. St. Anne, Pomona, CA. Godparents: Dennis Saadeh & Patricia Mattar.

Silaghi, Simona Nicoleta, daughter of George & Floare Silaghi, Skokie, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Viorel & Ana Savu.

Siller, Ashley Blair, daughter of John & Brenda Siller, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Donna Syhlonyk.

Vinatoru, Alexandru Stefan, son of Mihai Vinatoru & Jane Ungureanu, South Plainfield, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Carina Lahnk.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Gherman, Gloria Maria, Livonia, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Rev. Fr. Romey Rosco, November 16, 1991.

MARRIAGES

Fenghea, Cosmin V. and Carmen Colimitra, Norwalk, CT. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Haralambie & Stela Mila.

Kallimanis, Constantine J. and Elizabeth Mihai, Canton, OH. St. George, Canton, OH. Godparent: Phillip Mihai.

Szilagyi, Michael and Luminita Grecu, Kenosha, WI. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Alan J. & Elena Grady.

DECEASED

Balamaci, Christy, 88. St. Dumitru, New York, NY.

Bajdechi, Paraschiva, 62. St. Dumitru, New York, NY.

Banescu, John, 86. St. Dumitru, New York, NY.

Belan, John, 76. St. George, Regina, SK.

Bratu, Alecsandru, 73. St. Dumitru, New York, NY.

Coste, Constanta, 78. St. Dumitru, New York, NY.

Geca, George, 87. St. Dumitru, New York, NY.

Kaporalis, John H., 65. St. Dumitru, New York, NY.

Moldovan, Freda, 79. St. George, Regina, SK.

Nestor, Octavia, 68. St. Dumitru, New York, NY.

Nita, Valerica, 77. St. Dumitru, New York, NY.

continued on page 16

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M George Bocioaga, Chicago, IL	\$ 50.00
M/M Eugene Widican, Akron, OH	\$ 25.00

IN MEMORY

Holy Resurrection, Warren, OH	\$ 100.00
<i>(I.M.O. Fr. Vintila)</i>	
M/M John P. Vidican, John & Kathy Vidican, Royal Oak, MI	\$ 100.00
<i>(I.M.O. Teodor Miclau, Sr.)</i>	
Dincu Nastu, St. Louis, MO	\$ 15.00
<i>(I.M.O. Abp. Valerian, Fr. Coriolan Isacu, Mother Alexandra)</i>	

DONATIONS

M/M George Aldea, Royal Oak, MI	\$ 200.00
St. John, Woonsocket, RI	\$ 200.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI	\$ 100.00
<i>(Christmas Donation)</i>	
Florence Stefanovic, La Canada, CA	\$ 100.00
Larissa Nemoianu, Jackson, MI	\$ 100.00
M/M Michael Todorescu, Warren, MI	\$ 100.00
Juliana Ghete, Long Beach, CA	\$ 20.00

EPISCOPATE DUES

St. Dimitrie, Bridgeport, CT	\$6,040.00
Sts. Peter & Paul, Flintoft, SK	
Descent of the Holy Spirit, Assiniboia, SK ..	\$ 1,420.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA ..	\$ 340.00
<i>(1990-91)</i>	

VATRA MAJOR IMPROVEMENTS & MAINTENANCE ASSESSMENT

St. Mary, Chicago, IL	\$ 3,520.00
Holy Trinity, Los Angeles, CA	\$ 2,460.00
Sts. Peter & Paul, Flintoft, SK	
Descent of the Holy Spirit, Assiniboia, SK ..	\$ 810.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$ 710.00
St. George, Winnipeg, MB	\$ 750.00
St. Elias, Ellwood City, PA	\$ 620.00
St. Nicholas, Alliance, OH	\$ 530.00
Sts. Michael & Gabriel, Ft. Wayne, IN	\$ 250.00
St. Mary, Portland, OR	\$ 160.00

BISHOP'S TRAVEL FUND

St. Elias, Lennard, MB	\$ 236.92
Holy Trinity, Vancouver, BC	CF \$ 100.00
Marge Caciavely, St. Louis, MO	\$ 65.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

St. George Ladies Auxiliary, Southfield, MI ..	\$ 200.00
Sts. Constantine & Elena Auxiliary, Merrillville, IN	\$ 100.48

EPISCOPATE SUNDAY

St. Mary, Cleveland, OH	\$ 1,000.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN ..	\$ 451.00

Attention Michigan Deanery!

ORTHODOX HOUR RADIO PROGRAM BENEFIT

The Annual Banquet to benefit the Romanian Diocese's "Orthodox Hour" Radio Program will take place on **FEBRUARY 2, 1992** at **ST. GEORGE CATHEDRAL**, 18405 West Nine Mile Road, Southfield, Michigan at **1:00 P.M.**

SUPPORT THIS MISSIONARY EFFORT OF EVANGELIZATION AND EDUCATION WITH YOUR ATTENDANCE!

PARISH REGISTER STATISTICS

January 1991 — December 1991

BAPTISMS — 218
CONVERSIONS — 27
MARRIAGES — 77
DEATHS — 148

HELP FOR ROMANIA CHARITY DRIVE

St. George, Winnipeg, MB	CF \$ 546.00
Holy Resurrection, Warren, OH	\$ 400.00
St. Mary, Cleveland, OH	\$ 304.00
St. Anne Mission, Pomona, CA	\$ 150.00
Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$ 150.00

WILLIAM R. STANITZ SCHOLARSHIP FUND

M/M John Stanitz, Wheaton, IL	\$ 85.00
<i>(In Honor of Father's 85th Birthday)</i>	
<i>(Correction to Previous Report)</i>	
M/M Valeriu Morariu	\$ 60.00
Miss Alice Gendron	\$ 50.00
M/M Max F. Wegner	\$ 50.00
M/M Rich Allen	\$ 30.00
Mrs. Iola Rusu	\$ 30.00
M/M Nicholas Shargo, Jr.	\$ 30.00
M/M George W. Johnston	\$ 30.00
M/M John Manzuk, Jr.	\$ 25.00
Mrs. Elizabeth Beer	\$ 20.00

PARISH REGISTER

continued from page 15

Pacala, Aurelia, 72. St. Dumitru, New York, NY.
Serban, Audrey A., 65. St. George, Canton, OH.
Teodoru, Constantin, Dr., 75. St. Dumitru, New York, NY.
Treff, George, 69. Pres. Our Lord, Akron, OH.

Taina Sfintei și Dumnezeieștei Arătări a Domnului nostru Iisus Hristos

„În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Timii s-a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit Ție, iubit pe Tine numindu-Te și Duhul, în chip de pombă, a adeverit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule și lumea ai luminat, Ță Ție” (tropar).

Când ne apropiem cu pași de taină de Cel care Se arățește în Iordan pentru curățirea noastră, Cel ce este izvorul curat și nestricăcios, înnoind prin apă și prin foc firea cea învechită de păcat. Intr-adevăr, Hristos, Epăscopul vieții, s-a îmbrăcat cu repejunile Iordanului, pentru că ar fi avut trebuință de aceasta spre curățire, ci pentru a lucra nouă în Iordan cea de a doua tărâre; și ieșind din apă a redeschis cerurile pe care am le închisese sieși și celor împreună cu dânsul și rădicat împreună cu Sine firea noastră, dându-i ca viață nouă, asemănarea nașterii Sale nestricăcioase, răscându-ne în chip suprafiresc, fără unire trupească mai presus de legile firii. De aceea s-a cutremurat na Botezătorului când s-a atins de preacuratul Său sfințit. În numele cui putea el să boteze pe Luminătorul care luminează pe tot omul, întreabă stihirile ce se cântă în acest praznic. Intr-al Tatălui? Dar pe Acesta îl poartă în brațe Sine. Intr-al Fiului? Dar El însuși este Cel ce s-a născut. Intr-al Duhului? Dar și pe Acesta știa a-L da credincioșilor, cu suflarea gurii Sale. Botezându-Se cu apă și arătându-Se lumii, Cel ce a creat lumea, a răscălat peste noi lumina Sa și închinarea Treimii Sfințite, „că însăși firea mai presus de Dumnezeire, Tatăl a strigat: Acesta ce Se botează este Fiul Meu cel iubit. Și Duhul a venit la Cel asemenea” (canonul întâi, cântarea a 8-a).

În omilia rostită cu prilejul acestui praznic al luminării, Sfântul Grigorie Palamas amintește că la nașterea omului după chipul și asemănarea lui Dum-

nezeu, când firea noastră a fost modelată în Adam, Duhul cel Sfânt de viață dătător, manifestat și dăruit prin dumnezeiască însuflare lui Adam, a vestit caracterul treimic după ipostaze al Dumnezeirii creatoare. Taina Sfintei Treimi arătată la zidirea primului om, s-a arătat acum iarăși la înnoirea lui din apa botezului umplută de harul Sfântului Duh, când Făcătorul întrupat, fără de foc a topit firea și a zidit-o din nou fără sfărâmare. Și a mântuit pe cei ce se luminează întru Dânsul pentru că dintre toate făpturile zidite, numai omul este după chipul naturii tri-ipostatice și el singur a fost învrednicit cu minte, cuvânt lăuntric și duh împuternicit să însușească și trup care este este însușețit. Și deoarece Treimea mai presus de fire, preadumnezeiască și făcătoarea lumii, s-a arătat în Iordan ca Arhetipul imaginii care se afla în inima noastră, spune mai departe Sfântul Grigorie Palamas, cei ce se botează în Hristos, după Hristos, se scufundă de trei ori, în timp ce Ioan boteza în Iordan cu o singură scufundare.

Scufundându-Se în apa Iordanului, Cel fără de moarte și-a anticipat moartea față de viața omenească pământească și coborârea în iad, pe care l-a omorât cu patima trupului Său. Și ieșind din apa Botezului și-a anticipat învierea întru tărie, împreună înviind pe Adam din stricăciunea morții. Și toate acestea le-a făcut pentru noi. Izvor din întreitul izvor al nestricăciunii, a luat prin chipul nașterii necuprinse de minte trupul nostru stricăcios și muritor. Fără de păcat fiind, pentru noi „a purtat păcatele noastre în trupul Său și păcat s-a făcut” (II. Cor. 5/21). El a coborât în apă, arătând mai dinainte îngroparea, dar a ieșit din apă arătând mai dinainte învierea. „Au nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El în moarte, prin botez, pentru că, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa umblăm și noi întru înnoirea vieții” (Rom. 6/3-4).

În același fel în care prin frângerea pâinii și vinul mistic și-a arătat mai dinainte suirea pe cruce și scularea cea purtătoare de viață și a încredințat apoi ucenicilor și tuturor credincioșilor săvârșirea tainei pentru mântuirea lor, tot așa în Botezul Său a arătat mai dinainte, în chip tainic, coborârea Sa în iad și învierea Sa, încredințând apoi tuturor celor ce-i urmează săvârșirea tainei, păstrând pentru El suferința și durerea, dăruind-ne nouă harul de a ne împărtăși suferințelor Sale prin mijlocirea acestei taine lipsită de suferință, unindu-ne cu El prin asemănarea morții Sale, pentru a ne face vrednici de învierea Sa. Acestea le spune Sfântul Grigorie Palamas. Iar Păr. D. Stăniloae precizează undeva, același lucru, dar cu alte cuvinte: „Hristos s-a botezat nu numai pentru a arăta că va fi cu noi în apa botezului nostru pentru a ne ridica la o viață îndumnezeită cum o are El prin naștere, ci și pentru

cont. la pag. 18

cont. de la pag. 17

a arăta că vrea să se curățească în ea pentru noi de păcatul nostru, ca să o facă apoi aceasta cu fiecare din noi în botezul nostru. Prin aceasta, moare anticipat pentru păcatul nostru în Botez și învie anticipat, ca să o facă aceasta și cu noi, cu fiecare, în Botezul nostru.”

“Iar botezându-Se Iisus, îndată ce a ieșit din apă, iată cerurile I s-au deschis” (Matei 3/16). Tot Sfântul Grigorie Palamas remarcă că Scripturile nu spun “cerul” ci “cerurile,” adică nu doar o singură realitate duhovnicească, ci toate rânduilele și realitățile nevăzute de sus, pentru ca nicio hotărnicie aflată mai presus de noi să nu fie socotită mai înaltă Celui care, Dumnezeu adevărat fiind din Dumnezeu adevărat, S-a îmbrăcat cu trupul nostru cel neputincios și sărac și pentru ca toți să afle și să cunoască că o singură fire necreată și o singură Stăpânire a pogorât din infinitatea cea mai presus de ceruri, până în inima universului, în rânduiala ce ni s-a dăruit nouă s-o locuim. “Cerurile I s-au deschis,” vădind în cutremurarea deschiderii că Hristos este Cel ce este, Cel nefăcut, prin care cerurile și toate câte sunt, s-au făcut, căci El este Dumnezeu Cuvântul și Fiul lui Dumnezeu și care împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh este închinat și mărit, cu numele cel mai presus de orice nume.

Sfântul Evanghelist Marcu nu spune “cerurile s-au deschis” ci “cerurile s-au crăpat” (Marcu 1/10), căci Taina Botezului este îndoită. Adam cel vechi și-a închis sieși cerurile din pricina păcatului, a trufiei, a neascultării față de Dumnezeu. Noul Adam, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind, “moartea neascultării și boldul înșelăciunii și legătura iadului în Iordan a afundat și a dăruit lumii botezul mântuirii,” spune Sfântul Sofronie al Ierusalimului. Prin ascultarea Sa desăvârșită, Hristos ne-a împăcat cu Dumnezeu, dăruindu-ne înfierea după har, deschiderea cerurilor vădind ridicarea omenității noastre în El și prin El la modul nou de a viețui în Dumnezeu. Cerurile I s-au deschis pentru că au recunoscut haina lui Dumnezeu, adică smerenia, “căci Cuvântul întrupându-Se,” spune sfântul Isaac Sirul, “pe ea a îmbrăcat-o și prin ea ne-a vorbit nouă în trupul nostru” (Filocalia Română, vol. 10, p. 105).

Dar “Dumnezeu nu dă Duhul Său cu măsură. Tatăl iubește pe Fiul și toate le-a dat în mână Lui” (Ioan 3/34-35). Hristos a primit în trupul Său întreaga putere și energie necreată, nemăsurată și infinită a Duhului Sfânt, spune sfântul Grigorie Palamas. Și cerurile au vădit prin lucrare că această întreagă putere și întreagă energie a Duhului Sfânt, nu puteau să încapă în niciuna din zidiri. De aceea, “arătându-Se această putere și energie pogorând în acest trup al Ipostazului dumnezeiesc, cerurile s-au crăpat, neputându-le cuprinde; căci drept a vorbit cel ce a spus lui Dumnezeu: cerurile nu sunt destul de curate înaintea ochilor Tăi (Iov. 15/15), numind “ceruri” îngerii din ceruri, arhanghelii, heruvimii cei cu ochi mulți, serafimii cei cu șase aripi și tot restul firii care viețuiește dincolo de lume.” Deși neîncetă curățite și iluminate, nicio rânduială îngerească nu poate atinge curăția

absolută a lui Hristos. Numai firea noastră în Hristos, ipostaziată fiind în Dumnezeu, dobândește bogăția purității și este capabilă să cuprindă toată lumina necreată, strălucirea, puterea și energiile Sfântului Duh.

“Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru care am binevoit.” Toate câte le-au spus profeții, legiuitorii, făgăduințele și înfierile, niciuna nu a fost desăvârșită; toate erau însă îndreptate spre această zi și s-au vădit desăvârșite prin ceea ce s-a săvârșit astăzi. Dar nu doar profețiile și legiurile și făgăduințele și înfierile, ci temelia însăși a lumii, încă de la început privea spre Cel care s-a botezat ca Fiu al omului. Zidirea însăși a omului a fost pentru El, căci omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu pentru ca într-o zi să poată cuprinde însăși Arhetipul. Porunca dată în rai a fost pentru El și toate cuvintele și lucrările lui Dumnezeu ce au urmat poruncii au fost pentru El; însăși firile și rânduilele îngerești s-au făcut pentru a sluji iconomiei dumnezeiești arătată lumii astăzi. Binevoirea este voința cea atotbună și atotdesăvârșită a lui Dumnezeu și Hristos este singurul în care Tatăl își pune bunăvoința căci El singur ascultă de Tatăl și dăruiește celor care-L ascultă viața veșnică.

Dinu Cruga

“Căutați-vă comori”

cont de la pag. 22

Iar exemplul lui Iisus este suprem. El care este Dumnezeu și-a asumat din dragoste pentru noi un trup și o viață pe pământ, mult inferioară vieții lui Dumnezeiești, a murit pentru noi și a înviat pentru ca noi să avem viața veșnică. Toată viața lui pe pământ a fost dedicată comorii cerești, căci inima lui era la cer. La Înălțarea Lui la cer El ne-a promis: “Eu mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi cu Mine.” (Ioan 14:2-3)

Să ascultăm deci de îndemnul Sf. Apostol Pavel: “Zic dar, umblați cârmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pământești . . . Roadă Duhului . . . este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor, împotriva acestor lucruri nu este lege” (Galateni 5:16-23) Acestea sunt faptele care ne câștigă comori în cer. Numai aceste fapte ne fac fericiți pe pământ și ne câștigă împărăția lui Dumnezeu. Spune Sf. Apostol Ioan: “. . . lumea și pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.” (I Ioan 2:17) ✠

†Pr. Cornel Todeasă

ELEMENTE DE CATEHEZĂ

DIVIZIUNEA INTERIOARĂ A BISERICII

ALTARUL. După cum și cuvântul arată, altarul este partea cea mai de sus. Se zidește în partea dinspre Răsărit a bisericii, preînchipuind pe Hristos, "Răsăritul cel de Sus," "Soarele dreptății." Că din prima fază a arhitecturii, când bisericile erau simple, altarul s'a construit cu câteva trepte mai sus, pentru ca toți credincioșii să poată privi, participând la marea taină a "frângerii pâinii." La început altarul era deschis, așa cum este astăzi în biserica Romano-Catolică.

Actualul "iconostas" a fost la început un simplu panou pe care se așezau icoanele Mântuitorului și a Maicii Domnului, spre venerare. Adăogându-se din timp în timp și alte icoane, s'a format un perete despărțitor, care a intrat ca un element arhitectural în construcția bisericilor ortodoxe. Pe acest panou sculptat cu vișă de aur, struguri și alte simboluri eucharistice, se distribuie icoanele conform unui anumit canon liturgic și iconografic: în rândul de sus cei 12 Apostoli, având la mijloc Răstignirea Mântuitorului Hristos; în al doilea rând sunt cele 12 Praznice Împărătești, comemorând evenimente din viața pământească a lui Iisus centrate în jurul icoanei Cinei celei de Taină. Apoi un alt rând cu icoanele proorocilor, având în centru pe Maica Domnului. Ușile altarului au căpătat un sens simbolic. În mijloc sunt "ușile împărătești." Se numesc așa pentru că prin ele intrau împărații bizantini în altar și citeau Evanghelia și Sf. Masă, îmbrăcați în mantie de cap cu mitra arhierilor noștri de azi. În epoca bizantină, împărații aveau și o funcție liturgică. Se mai numesc "împărătești," deoarece în timpul procesiunilor și a intrării cu Evanghelia și cu Sfintele Daruri, Mântuitorul, Împăratul Cerurilor, înconjurat de Sfinții îngeri, intră împreună cu preoții și cu episcopul, care îl reprezintă în chip mistic pe Iisus Hristos.

Ușile mici din dreapta și din stânga se numesc ușile diaconești, pentru că printr'ânsele intră și ies diaconii în timpul slujbei, în sensul invers al acelor albastruului: intră pe ușa dela Miază-Zi și ies pe cea dela Miază-Noapte. Dealtfel, toate procesiunile liturgice se fac în acest sens. La dreapta și la stânga ușilor împărătești este icoana Mântuitorului și a Maicii Domnului cu pruncul Iisus în brațe, aproape în mărime naturală. Pe ușile diaconești sunt pictați cei doi angeli: Mihail cu sabia de foc apărând porțile Paradisului și Gavriil, crainicul Bunevestiri. Altarul simbolizează Paradisul, Sfânta Sfințelor, locul prezenței lui Dumnezeu. În colțul din stânga al iconostasului este

de obicei icoana Sf. Ioan Botezătorul cu aripi, adică "înger în trup" cum îl numește iconografia bisericii, iar în colțul din dreapta este icoana hramului bisericii. Pe ușile împărătești se pictează icoana Bunevestiri, pentru că din ușile împărătești se propovăduiește Vestea cea Bună, cuvântul lui Dumnezeu.

Iconostasul nu desparte pe credincioși de preoți, ci mai degrabă este coloana vertebrală care unește cerul și pământul. Dincolo de catapeteasmă se petrec tainele cele negrăite care se văd numai cu ochii minții. Când se trage perdeaua Sfințelor Uși, atunci sunt momentele ce mai sfințe, când Duhul Sfânt coboară pentru prefacerea pâinii și a vinului în Trupul și Sângele Domnului. Atunci credincioșii trebuie să îngenunchieze, nu să stea jos cum se întâmplă în bisericile noastre. Din cauza ignoranței noastre religioase, în America s'au luat măsuri de a se sluji Sf. Liturghie cu ușile deschise sau se aprinde un bec roșu și verde, pentru a arăta credincioșilor când să stea în picioare și când să se așeze. Normal ar fi să revenim la sensul tainic al Sfintei Liturghii, marcând momentele culminante ale misterului liturgic prin închiderea și deschiderea ușilor altarului, pentru că Liturghia nu este numai frumoasă și solemnă, ci este însuși actul întrupării și jertfei Mântuitorului Hristos.

În altar nu trebuie să intre nimeni, în afară de cler, acoliți și sacristanul bisericii, care în mănăstirile de femei este o maică, pentru care preotul a citit rugăciuni speciale de deslegare, pentru că altarul reprezintă "Sfânta Sfințelor," unde arhiereul intră odată pe an și nu fără sacrificiu purificator (Evrei, 9:7). Este regretabil că altarul devine uneori loc de discuție între președintele bisericii și altar-boys sau un loc ascuns în care preoții, nevăzuți de nimeni își povestesc necazurile vieții.

Sfânta Masă. Sfânta Masă din mijlocul altarului reprezintă altarul pe care Evreii aduceau sacrificii de adorație și penitență, iar acum se săvârșește jertfa euharistică cea fără de sânge. Mai reprezintă Arca Alianței, Chivotul sau Tabernacolul în care se păstrau Tablele Legii, toiagul lui Aron iar mai târziu textele sfinte. În funcția ei liturgică Sfânta Masă simbolizează Mormântul Domnului Hristos. Când preotul cădește împrejurul ei, zice un imn din slujba Sfințelor Paști: "În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu în răi cu tâlharul și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Duhul, toate umplându-le, Căla ce ești necuprins." Aceeași rugăciune o spune preotul la procesiunea intrării cu Sfintele Daruri, pentru că aceea procesiune simbolizează pogorârea Trupului Domnului de pe cruce și punerea în mormânt **Ce se găsește pe Sfânta Masă?** Nu trebuie să fie nimic altceva decât chivotul cu Sfânta împărtășire pentru urgență, Sfântul Antimis, care este o pânză pe care stă imprimată icoana pogorârii Domnului de pe cruce și care trebuie să fie iscălită de episcopul locului. Dacă nu este iscălitura epis-

cont la pag. 24

CHEMAREA MÂNTUITORULUI ȘI CONȘTIINȚA

Dacă tablele așezate la marginea drumurilor arată încotro duc ele, atunci și poruncile dumnezeiești ne arată calea pe care trebuie să mergem în viață. Când apucăm alt drum, spunem: am greșit drumul, iar când călcăm sfintele porunci, spunem: am păcătuit.

Știm bine că Dumnezeu vrea împlinirea legii sfinte, dar ne-a dat totodată și voința liberă să ținem poruncile, ori nu, să primim harul Lui, ori să pierdem totul.

Oare păcatul nu este o revoltă împotriva lui Dumnezeu, nu este zidul ce desparte pe om de Dumnezeu? Azi, nu-i modern să zici păcat. Este doar o eroare, ori o slăbiciune omenească, auzim deseori. Când auzi astfel de păreri și privești Crucea Sfântă, îți vine să strigi: Privește Crucea Domnului, care a cerut o așa ispășire, pentru păcatele noastre.

Cum uităm învățătura Evangheliei! Doar păcatul se naște în inima noastră-Matei 15, 18-20, din poftă, -Iacov 1, 13-15-și ispitirea duhului rău.

În Scriptura Vechiului Așezământ, scrisă din lumina Sfântului Duh, -Facere 3-descrie păcatul cel dintâi, care într-un chip oarecare este descrierea tuturor păcatelor. Pentru ce s'a temut cel dintâi om de păcat? Pentru glasul conștiinței. Conștiința este simțirea vieții nemuritoare. Ea dovedește deajuns că este Dumnezeu. Glasul ei nu poate fi înăbușit, pentru că ea acuză, este tribunal și martor în inima noastră.

Adam și Eva după ce calcă porunca Domnului se tem și se ascund, -Facere 3,8-; Cain, fiul lor, aude plin de groază strigătul fratelui său Avel. -Facere 4,8-14. Conștiința oprește pe frații lui Iosif să-l ucidă, -Facere 37. Conștiința vinovăției face pe David să se pocăiască și să strige păcatul în Psalmul 50 și face pe Irod să vadă în Iisus pe Ioan Botezătorul ucis de el-Matei 14,10; Conștiința întoarce la casa părintească pe fiul risipitor-Luca 15, aduce iertarea vameșului-Luca 18,13-14 și lacrimile amare ale lui Petru-Matei 26,75.

"Era în anul 1776, o noapte de Decembrie rece și furtunoască. Mai multe familii, din orașul Leitfield, se adunaseră în casa unui prieten. Era așteptat aici și un renumit medic. Cei prezenți așteptară mai multe ceasuri după el și văzând că nu vine se așezară la masă. Se înserase și toți își pierd speranța de a-l vedea pe Dr. Johnson, când iată că el fu anunțat. Doctorul intră și toți sunt surprinși de înfățișarea lui deosebită. Era palid, obosit și pe haine plin de zăpadă. Toți îl priveau cu mirare. El se apropie, își cere iertare pentru întârziere, zicând: Când am primit invitația nu mă gândeam că astăzi este 6 Decembrie. Văd că nu înțelegeți și vreau să vă istorisesc întâmplarea.

Orașul, în care ne aflăm acum cu toții, a fost cercetat înainte de aceasta cu mulți ani de un bărbat bătrân, care își agonisea pâinea de toate zilele din o mică bibliotecă portativă. El venea în acest oraș la târgurile de țară cu lădița cu cărți în spate și de obicei vindea destul de repede toate cărțile.

Fiul său, care era un copil, îl însoțea. După ce fiul său

se făcu mai mare, tatăl său îl trimite la școală, iar după ce absolvi școala medie, îl lăsă să meargă la universitate. Firește că aceasta o putea face numai cu multe jertfe, lipsindu-se uneori și de pâinea zilnică, numai ca să poată suporta cheltuelile școlare. Odată veni fiul său acasă dela studiu, la începutul lui Decembrie. Și fiindcă tânărul nostru făcuse mari progrese la studii, își purta capul sus, iar tatăl său, din iubire pentru fiul lui, mergea și acum cu biblioteca în spate la târg.

Într-o zi, când trebuia să meargă la târg, timpul era urât, ninge mereu și era frig. Dragul meu zise tatăl prietenos, astăzi nu mă simt deloc bine, mă simt obosit și slăbit, du-te tu la târg, ca să pot să-ți dau cele necesare la studii.

— Cine? Eu?, răspunse fiul său mândru. Eu, un student, să iau lada în spate și să mă duc la târg ca să vând cărți? Nu!, niciodată nu voi merge. Plecă bătrânul tată singur la târg și seara se întoarse plin de zăpadă, ud și răcit, astfel că după câteva zile muri.

Acest bătrân a fost tatăl meu, iar fiul cel mândru și nerecunoscător sunt eu. Zicând acestea, medicul își ascunse fața în mâini și plânse. De atunci sunt 40 de ani trecuți și de 40 de ani mă tot silesc să-mi spăl greșala. În 6 Dec. mă duc în fiecare an pe jos la târg și fără să fi mâncat ceva, stau patru ore cu capul descoperit pe locul în care tatăl meu, un răstimp de 30 de ani a vândut cărți, numai pentru ca să-mi dea cele de lipsă la școală. Doctorul oftă din adâncul inimii și nimeni nu cuteza să mângâie; toți plângeau împreună cu el." Pentru a dobândi liniștea Conștiinței nu este deajuns să facem ce-a făcut medicul, ci trebuie să mergem la Acela care a zis: "Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați." — Matei 11,28. Unicul izvor de lumină este Sf. Evanghelie pe care nu putem ocoli. Lumea este locul în care se desfășoară istoria mântuirii, iar urcușul spre Dumnezeu este curățirea de patimi și înlocuirea lor prin virtuți. În drumul spre mântuire numai sfatul lui Dumnezeu ne poate ajuta. Trăim vremurile, să fie cele de pe urmă, când creștinii sunt mai lumești ca oricând și lumea se cheamă creștină? "Că Doamne, zice un Sf. Părinte, nu ne lăsa să trăim fără folos." Hristos ne cheamă la îndreptare. El a cunoscut că omului îi este mai plăcută chemarea la masă și a țesu pe ea pilda evanghelică din Dumineca zilei de 15 a lunii Decembrie. — Luca 14,16-24. A chemat pe toți și n'au venit. Omul care a făcut Cina este Dumnezeu, cei chemați suntem noi, iar Cina este belșugul de daruri aduse lumii de Iisus Hristos. Pentru a lua parte la acest belșug se cere credință.

Vine această chemare cu puțin înainte de Praznicul Nașterii Domnului, tocmai pentru a ne apropia cum se cuvine de marea Sărbătoare a Creștinătății. Ce putem răspunde în fața acestei chemări altceva decât Rugăciunea Sfintei Biserici: "Vino Doamne Iisuse Hristoase. Alung dela noi pe tot vrăjmașul și protivnicul. Impacă viața noastră Doamne, miluește-ne pe noi și lumea Ta, ca un bun și iubitor de oameni." ✠

Părintele Bărsa

CUM PARTICIPAM LA “SF. LITURGHIE”?

Ne-am obișnuit să zicem, mergem la Biserica la slujbă, aproape cum am zice în seara aceasta mergem la teatru sau la operă, fără a gândi cu oozitate, de ce ne ducem la Biserica și ce facem acolo? Ainte de a merge la teatru sau operă te documentezi pră scriitorului sau compozitorului, poate ai citit pie-apoi te interesează ce actori joacă și ce performanțe istică au la activ, te îmbraci frumos, decent, ca să în ton cu lumea bună. Inșă când mergi la Biserica, ai gândit creștine de mai înainte, unde mergi și de BISERICA e un loc de închinare, un loc de păcare a ta cu Dumnezeu, că El, Dumnezeu, e nu mai autorul Bisericii, ci este CAPUL EI. Apoi, la Biserica actori sunt totii credincioșii împreună cu tine, i prin rugăciuni și cântări laudă pe Dumnezeu, toată suflarea să laude pe Domnul.” Tu Îl lauzi pe omnul? Sau în timpul slujbei te lauzi altora pe tine, a pe alții sau cei mai rău, bârfești pe alții.

Când pleci la Biserica adu-ți aminte că locul unde săvârșește Sf. Liturghie e sfânt, iar în cadrul Lituriei se desfășoară, toată opera lui Dumnezeu de mănare, de la facerea omului și până la mântuirea lui pe alul Golgotei. Aduți aminte, că la Biserica se vârșește prefacerea pâinii și vinului în TRUPUL și SÂNGELE Domnului cu care ne împărtășim, spre păcare cu Dumnezeu. Iar dacă vii la Biserica să te paci cu Dumnezeu, împacă-te mai întâi cu fratele t, ne îndeamnă Ev. Matei în 5,23.

Înainte de a pleca la Biserica, îmbracă-te cuvincios, doar te prezinți în fața lui Dumnezeu, nu veni îmbrăcat la întâmplare, sau exagerat, ca să atragi virile, disturbând pe alții din rugăciune.

Întră în Biserica cu smerenie și închină-te sărutând ana, apoi așează-te la locul tău și participă activ la Liturghie. Cântă, sau roagă-te cu ceilalți credincioși, doar de aceea ai venit la Biserica. Deschide cartea Sf. Liturghie și spune după cantor CREZUL, cultă Apostolul și Evanghelia și nu ieși afară când otul spune cuvânt de învățătură (predica), că nu une de la el nimic, ci culege ca și albina nectarul, să-l împărtășască ție și celorlalți. Ingenuchează la omentele solemne ca; Ieșirea cu Sf. Evanghelie, irea cu darurile (Potir și Disc) și mai ales la “Pre ne te laudăm” când se produce prefacerea darurilor Trupul și Sângele Domnului. Să nu fie participarea a Sf. liturghie, ca în aceasta poveste adevărată. Poa-nulți știți și în special cei de la țară, cum se pregătea nea să meargă la Biserica. Toți membrii familiei, îmbrăcau în haine frumoase doar unul rămânea să să facă prânzul, ca să fie gata pe când ceilalți

se întorc de la Biserica. O mamă, a rugat pe fiul ei să rămână el în Dumineca aceasta să facă mâncarea, ca să poată merge ea la Biserica și fiul a ascultat-o. Inșă el, pe când pregătea prânzul, a luat Biblia și după datele din calendarul de perete, a citit Apostolul și Evanghelia Duminecii, prin aceasta, a participat și el oarecum la Sf. Liturghie. Când a venit mama lui acasă, a întrebato; cum a fost la Biserica? Dragul mamei, își mulțumesc că ai stat tu acasă, la Biserica a fost tare frumos, multă lume și a venit și mătușă-ta de peste râu. Bine, bine zice băiatul, dar ce apostol a citit cantorul astăzi? Mama încurcată, că tocmai atunci vorbea cu soru-sa, nu a știut ce să răspundă. Dar ce Evanghelie a citit părintele, stăruia băiatul? Mama și mai încurcată și rușinată zice la întâmplare, parcă aceea cu semănatul. Băiatul, duce pe mama la calendar și-i zice: Uite mamă, aici scrie în fiecare Duminecă ce Apostol și Evanghelie se citește la Biserica, cea cu semănatul a fost acum trei săptămâni, iar astăzi s’a citit cea cu samarineanul milostiv care a luat pe omul acela bătut de tâlhari și i-a purtat de grije. Dar ce a predicat părintele? O! dragul mamei, dar a vorbit tare frumos, la toată lumea a plăcut. Da, dar despre ce a vorbit, insistă tânărul? Mama care tocmai atunci se juca cu nepotul, a ocolit răspunsul zicând; Să ști că și lui mătușa i-a plăcut predica părintelui. Bine, bine mamă, de Dumineca viitoare stai dumneata acasă și cheamă și pe mătușa, că văd că amândouă nu v-ați folosit cu nimic de la Biserica, cel puțin aici, ne folosiți cu un prânz, bun, iar eu când vin acasă, vă spun tot ce s’a citit la Biserica și ce s’a predicat. Poate mulți vă găsiți în aceeași situație ca mama din poveste și să știți că nu v-ați folosit cu nimic din mersul la Biserica.

Iată ce zice Sf. Vasile cel Mare: “Se cuvine să ne rugăm lui Dumnezeu, nu cu trândăvie, nu cu mintea risipită încoace și încolo, fiindcă cel ce se roagă așa, nu numai că nu i se îndeplinește cererea, ci mai mult va supăra pe Stăpânul. Căci dacă cineva, când stă înaintea vreunu-i stăpânitor și vorbește cu el, stă cu multă frică, avându-și ochii cei dinafară și cei dinlăuntru strânși, cu atât mai mult e nevoie să stăm înaintea lui Dumnezeu cu frică și cu cutremur, având concentrată mintea numai la El și nu într’alt loc,” nicidecum la mătușa, sau vorbind în timpul slujbei.

Slujba Sf. Liturghii este slujba împăcării cu Dumnezeu, pentru care lucru se cuvine să fie însoțită de “inimă curată,” de inimă străină de ură și dușmănie și stăpânită de pace și bunăvoină cu toți oamenii. ✝

Părintele Simion Pavel

“... CĂUTAȚI-VĂ COMORI ÎN CER...”

Cei mai mulți dintre noi trecem prin viață luptând parcă împotriva noastră înșine. În continuu ne chinuim întrebându-ne dacă avem serviciul cel mai potrivit, dacă facem destui bani, dacă ne-am cumpărat mașina cea mai grozavă sau casa de care avem nevoie sau pe care o visăm, etc. Noi suntem dușmanii noștri înșine, căci nefericirea provine din sinea noastră, din nemulțumirea cu ce avem sau unde suntem sau ce facem sau chiar cine suntem.

În continuu căutăm comorile care să ne facă fericiți și niciodată nu devenim fericiți, pentru că, cu cât avem mai mult, vrem mai mult, cu cât obținem mai mult, cu atâta dorim mai mult, cu cât suntem mai vestiți, cu atâta vrem mai multă glorie, etc. Eclesiastul spune: “Cine iubește argintul, nu se satură niciodată de argint și cine iubește bogăția multă, nu trage folos din ea. Și aceasta este o deșertăciune” (5:10-11).

Uităm de cele mai multe ori că singurele comori care ne fac fericiți sunt comorile cerești.

Povestea bogatului nebun

Mântuitorul însuși povestește despre bogatul care, când recolta i-a fost mare s’a bucurat mult în sinea lui. A adus lucrători să-i dărâme magazinele vechi, mici și neîncăpătoare și să-i clădească altele noi, mari, imense, în care să-și strângă comorile pământești. Și bogatul și-a spus lui însuși: bucură-te și te veselește de acum suflete! Mănâncă și bea! Dar Domnul a spus, ce folos, căci sufletul lui se va lua de la el chiar în noaptea aceea. Și ce se va întâmpla cu toate bogățiile lui?

Iisus îndeamnă: “Nu vă strângeți comori pe pământ unde le mănâncă moliile și rugina, și unde le sapă și le fură hoții, ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina, și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” (Matei 6:19-21).

Povestea lui Pilat din Pont

Pilat din Pont avea ceea ce mulți oameni ar vrea să aibă: puterea politică și militară. Dar el, de fapt, era doar o victimă a ei. Când i-a fost adus Mântuitorul spre judecată îi atrage atenția că el are puterea și să-i răspundă interogatoriului lui. La aceasta Mântuitorul îi spune că are putere, dar nu este a lui. Nu ar fi avut nici o putere dacă nu i-ar fi dat-o Dumnezeu. Puterea nu este a omului ci doar a lui Dumnezeu (Ioan 19:11).

De frică să nu piardă această “putere,” Pilat a îngăduit ca Iisus să fie răstignit. Când i-a fost atrasă atenția că va fi părinte Cezarului dacă nu execută pe Iisus ca pe un trădător, s’a speriat și a cedat. A lăsat ca Iisus să fie crucificat deși vină n’a găsit în El.

Exemplul văduvei sărace

Iisus odată ședea lângă casieria templului și se uita cum oamenii puneau banii în ea. Mulți bogătani au donat sume mari de bani, care umpleau punga. Că vâduvă săracă a venit și ea și a pus o monedă, una singură. Atunci Iisus și-a chemat ucenicii și le-a spus: Cu adevărat vă spun vouă, această vâduvă a pus mai mult decât toți ceilalți, dar această vâduvă a pus din sărăcia ei tot ce avea, și-a pus întreaga viață. (Matei 12).

Iisus îndeamnă: “Nu vă îngrijorați dar, zicând: Ce voi mânca? ori ce voi bea? sau cu ce ne vom îmbrăca? ... Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6:31-33).

Exemplul lui Iisus

Iisus, Domnul nostru, S’a coborât pe pământ ca noi să urcăm în cer (Ioan 6:38-40; 14:3), a devenit sărac ca prin “sărăcia Lui” noi să ne îmbogățim (II Corinteni 8:9), a devenit servitor ca noi să devenim moștenitori și fii ai Lui (Galateni 4:6-7); (Filipeni 2:7). Iisus a flămânzit ca noi să ne saturăm (Matei 4:2; jIoan 6:50), a însetat ca noi să putem bea din apa vieții veșnice (Isaia 12:3; Ioan 19:2), a obosit ca noi să găsim odihnă (Matei 11:29; Ioan 4:6). Iisus a fost uitat ca noi să fim acceptați (Matei 27:46; II Corinteni 5:4), El a luat păcatul ca noi să fim neprihăniți (II Corinteni 5:21), El a murit ca noi să avem viață (Ioan 5:24, 25; 19:33), etc.

Mântuitorul nu a venit să-și asume glorie pe pământ, nu a căutat bani sau case luxoase, și nici alte comori pe pământ, ci numai comori în cer, unde și inima Lui era. El a adunat dragoste, iertare, mângâiere, vindecare, etc. pentru mulți, pentru toți cei ce ne deschidem inimile Lui, și acceptăm darul Lui.

În concluzie

Primele două istorii descriu pe cei ce își adună sărăcie pe pământ. Comorile pe pământ sunt trecătoare, pentru că viața noastră pe pământ este trecătoare. Acest lucru a uitat bogatul, care când s-a credea în culmea fericirii sufletul lui a fost luat de la el, iar bogățiile lui? Nu le-a putut lua cu el.

Apoi, de cele mai multe ori noi nici nu suntem stăpâni comorilor pe pământ, ci ele ne conduc viața noastră devenind sclavul lor. Astfel, Pilat a devenit sclavul “puterii” (comoara lui pe pământ). În viața lui nu mai porunca el, ci “comoara” lui de pe pământ.

Celelalte două exemple descriu pe cei ce caută comori în cer. Văduva săracă prin darul ei semnifică dăruire întregii ei vieți lui Dumnezeu și astfel și-a câștigat viață de comuniune în dragoste cu Dumnezeu.

cont. la pag. 1

OBICEIURI ROMANEȘTI VECHE

Cum se petreceau praznicele și evenimentele însemnate la Curtea Domnitorilor Români din vremea veche.

Este în firea omului ca să-și întoarcă adeseori gândurile către trecut. În fiecare țară și la fiecare popor trăesc în amintire “vremile vechi.” De cele mai multe ori cele trecute se dau ca exemplu de mai bine decât azi. Mai bun ori mai rău, trecutul este totdeauna interesant.

La această concluzie am ajuns răsfoind pagini din istoria românilor. În cartea “Istoria Românilor în chipuri și povestiri” a lui Nicolae Iorga am găsit de pildă descrise obiceiurile dela Curțile Domnitorilor Români de acum 300 de ani. Pe vremea aceia Domnitorii Țărilor Românești, Muntenia și Moldova, voiau să arate că nu sunt mai prejos de alții și organizau în jurul Curții sărbători, petreceri și parăzi publice. Luând ca bază pe obiceiurile Români și imitând apoi pe Impărații ori Regii din Apus, au mai împrumutat și dela Turci și au pus la loc un protocol și o pompă care astăzi ne fac să ne minunăm. Dar așa a fost obiceiul atunci.

Interesant de amintit este faptul că cele mai multe sărbători dela Curte erau pe timpul și în cadrul praznicelor religioase. Ba chiar și petrecerile ori evenimentele sociale și politice erau împânzite cu atmosferă religioasă. Mitropolitul Țării ocupa totdeauna loc de frunte la Curtea Domnitorului și în manifestările publice.

De Anul Nou

În ajunul Anului Nou, — atunci ca și acum, prin care unde nu s’a introdus obiceiul străin al bradului de Crăciun, — se împart darurile. Domnul primește, în sălăria-cea-Mare pe fiecare boier după rangul său. Copiii din casă aduc în cămara de ospăț păhăruțe de vuică, cofeturi și cafea neagră. Și la ospețele obișnuite, vuica — rosoglo și cofeturile, luate într’o odaie anumită, merg înaintea mâncărilor. Acuma însă, ele se dau și acelor pe cari se vedea nu-i oprește la masă. Ei mai ascultă salvele de muzică și tunuri, muzica înduioșătoare a Țigănilor. La urmă se înfățișează înaintea Domnului și breslele cu căpeteniile lor, dar poate că acest obicei, democratic de altfel, n’a fost luat decât de la Turci, împreună cu multe altele, abia la sfârșitul de târziu, în veacul al XVIII-lea.

În ziua de Anul Nou, se împart, după datina oricărui nobil, haine scumpe de brocard scump, brocard ieftin sau de simplu postav, caftanele. La masă din biserică, vânătorii domnești, scutiți de multe taxe și cini pentru că aduc sălbătăciuni la Curte, îl așteaptă la jertfa cerbilor, căprioarelor, mistreților și deosebitelor păsări. Sovoane — covoare de paradă —, băsmăli și mătase, toiege scumpe se întind sub picioarele Domnitorului și ale boierilor din alaiul său, cari le samănă în băni. Urmează, dar nu pentru toți, ospățul acelei zile.

El se deosebește prin mai multe adaosuri peste obicei. Toți se pândesc ca să vadă cine va strănuta întâi, dar strănutul trebuie să fie adevărat, nu adus cu tabac sau altcum, pentru că atunci cel ce ar fi strănutat “rămâne de batjocură.” Un strănut autentic dă dreptul la un pahar cu vin și la două caftane, unul de catifea și altul de postav. Dacă Măria Sa însuși face să se audă sunetul așteptat cu atâta veselă nerăbdare, atunci i se dă un caftan, ba încă unul de brocard de aur, dar plătit din Vistieria țării.

Apoi în turta cea mare, care se dă la masă, se ascund — cine ar crede? — bilete de plăcintă.

De Bobotează

De Bobotează, Vodă iese la gârlă, cu tot alaiul. Încă din ajun însă, el a primit trimeși ai clerului din tot cuprinsul Domniei sale: e rândul lor să facă daruri, și cei de la țară, cei de la mănăstirile și schiturile din munte vin cu vânături, cu lăptării proaspete și cu păstrăvi. Părinții se învrednicesc să schimbe câteva vorbe cu stăpânul, dar ei nu pot fi primiți la cinstea cu cofeturi, cafea și vuică, fiind numai smerite fețe bisericești. După slujba la biserică, acești oaspeți ai Bobotezei sunt primiți în Spătărie, unde cântă psalții prelung imnuri bisericești. Până și clerul străin, latin, papistașii, Franciscanii bulgari din Muntenia, odată Iesuiții poloni din Iași, călugării secui de la episcopia Bacăului trec înaintea Măriei Sale, precum la Anul Nou au trecut consulii, de când sunt acum consulate ale Rusiei, Austriei, Prusiei în țările noastre.

A doua zi, la slujbă, iată și Doamna lângă soțul ei, iată domnițele și beizadelele între lumânările lungi, grele ale Bobotezei. Numai la această sărbătoare se mai văd, în acest timp de orientism bănuitor, zăvorât, soția și fetele celui după voia căruia se mișcă orice în țară. Începută cu sosirea în rădvane vechi a bătrânilor stareți, urmând cu această frumoasă petrecere patriarchală, în care femeilor li se îngăduie să se închine lui Dumnezeu în același timp și în același loc cu bărbații, mântuită, cum vom vedea, cu binecuvântarea cailor, serbarea Bobotezei are un caracter de albă fericire curată, care lipsește celorlalte. Călugării merg pe la case cu ajunul, de-a valma cu preoții cei mulți la număr ai orașului de reședință. Lăutarii țigani, lăutarii turci chiar, nu lasă auzul să se odihnească o clipă, nu numai ziua, ci și în noaptea din spre Bobotează, și în aceia a serbării iarăși. “Mulțimea și bucuria poporului în Țara-Românească la Bobotează,” scrie un patriarch asiatic pe la 1650, “întrece tot ceia ce știu că se petrece la Curțile celor mai mari Domni ai creștinătății.” Oastea toată e în picioare, căci e și o sărbătoare ostășească, și în jurul Curții, în drumul spre biserică, pe stradă, până târziu, cât ne mai păstrăm apărătorii, flutură steagurile de mătase cu Maica Domnului, cu Sf. Gheorghe, cu bourul și corbul purtând crucea’n plisc.

cont. de la pag. 24

cont. de la pag. 19

copului, însemnează că biserica nu este canonică. Fără acel antimis, nu se poate oficia Sfânta Liturghie. El intră în definiția bisericii; nu clopotele, nici turnurile, nici zidurile definesc biserica, ci aprobarea episcopului, a autorităților de stat și existența Sfântului Antimis. Împăturit în Sfântul Antimis se găsește un mic burete cu care se adună rămășițele Sfintelor Taine când se pun în potir, iar deasupra Antimisului se așează Sfânta Evanghelie. Evangheliierul e bine să fie legat frumos în piele sau metal, având pe coperta din față icoana învierii iar pe cea din spate Răstignirea Mântuitorului. În spatele chivotului trebuie să fie candelabrul cu șapte lumini sau în lipsa acestuia, cel puțin două sfeșnice pe colțurile din spate ale Sfintei Mese. La dreapta Evangheliierului este crucea de mână sau crucea pentru binecuvântarea poporului.

În afară de: chivot, evangheliier, cruce, antimis și sfeșnice, nimic nu trebuie să se mai găsească pe Sfânta Masă. Obiceiul de a pune pe Sfânta Masă cărțile de slujbă, calendare, ceasul de mână, batista, ochelarii . . . etc denotă necredință, lipsă de respect și de fior mistic și, în ultimă instanță, desacralizare.

Însă ceea ce conferă autenticitate unei biserici este prezența Sfintelor Moaște. În piciorul Sfintei Mese și în pânza dublă a Sfântului Antimis se găsesc părți din osemintele unui sfânt. Care este semnificația teologică acestui fapt? S'a crezut la început că preoții au continuat, ca o reminiscență, obiceiul din timpul persecuțiilor când, fiindu-le teamă să nu fie descoperiți, preoții de atunci săvârșeau Liturghia noaptea, prin peșteri, catacombe sau în cimitire, pe mormintele martirilor. Dar nu a fost numai un obicei. Motivul este de ordin dogmatic. În viețile Sfinților avem relatarea unui fapt, când Sfânta Liturghie s'a săvârșit în închisoare, pe pieptul unui creștin care a doua zi trebuia să fie executat.

Creștinul botezat este socotit o biserică. Sfântul Apostol Pavel spune celor din Corint: **"Voi sunteți Biserica Dumnezeului Celui Viu"** (2 Cor. 6:16-17), aducând citate din Vechiul Testament în care Dumnezeu zice: **"Voi locui în ei și le voi fi lor Tată iară ei vor fi mie fii și fiice"** (Lev. 26:12; Ez. 37:27). În altă parte același Apostol zice: **"Voi știți că trupurile voastre sunt parte din Trupul lui Hristos și că voi nu sunteți ai voștri"** (1 Cor. 6:15). Dumnezeu își are locul în noi nu în trup, nu în inimă ca organ anatomic, ci în nemărginitul din noi, în acel atom spiritual care se cheamă suflet. Imaginea lui Dumnezeu este întipărită în conștiința noastră, pentru că noi suntem făcuți după chipul și după asemănarea Lui. Dacă omul păcătos este **"Templul lui Dumnezeu,"** cu atât mai mult sfinții, martirii și cuvioșii, a căror trupuri sunt transfigurate iar osemintele lor, după moarte devin isvorătoare de mir, făcătoare de minuni. Biserica a fost întemeiată pe sângele martirilor și pe jertfa trupurilor lor. Dacă în mod spiritual ei sunt temelia Bisericii, și prezența lor fizică în Sfânta Masă din altar și în pânza

Sfântului Antimis a fost considerată indispensabilă pentru oficierea Sfintei Liturghii. ✠

Arhim. Roman Bragă

(va urma)

cont. de la pag. 23

După ce se mântuie slujba în biserică, vine procesiunea și sfințirea apei. În Țara-Românească tot alaiul merge până la gârlă, Ialomița în Târgoviște, Dâmbovița în București, — odinioară Argeșul la Curtea-de-Argeș. În Moldova apa e pusă într'un vas de argint aurit, în curtea de spre odăile Doamnei. Șase sfeșnice de argint alcătuiesc împrejur un copil de casă ține în mână al șaptelea. Toată lumea e în picioare; la stânga Voevodului e Doamna, copii lor se află la dreapta; Cămărașul și boierii la spatele lor. În strălucirea geroasă a Zilei de Ianuar, se înalță toate prapurile bisericilor, care se înfrățesc cu steagurile ostașilor.

Cădelnița se mișcă de nouă ori înaintea familiei domnești, de trei încă înaintea copiilor. Apoi Mitropolitul urmat de episcopi, sfințește apa. Atunci iarăși puștile și tunurile salută, în bucuria obștească. La Munteni, copii se aruncă în gârlă pentru a căuta crucea pe care Mitropolitul a lăsat-o din mână.

Acum e binecuvântarea cailor de luptă, — de sigur că în străvechiul Bizanț. Un număr de cai cu arșale scumpe împodobite cu aur și mărgăritare, sunt aduși de oameni Comisului celui Mare, în mijlocul uimirii bucuroase a poporului. Un călător a văzut în Moldova, la 1647 douăzeci și patru de cai foarte frumoși pe care Mitropolitul îi stropi cu aghiazmă. Străinii ce înconjurau pe Mihaela Viteazul la 1600 avură prilejul să-l vadă serbând astfel prin stropirea binecuvântătoare a cailor Boboteaza acelui an unic, în Alba-Iulia, capitala Ardealului supus Românilor. ✠

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA — THE HERALD
P.O. BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240-0185
U.S.A.

NEW ADDRESS!

ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE ROAD
BERKELEY, CA
94709- SAMPLE